

Vlaams
Parlement

ingediend op **971** (2016-2017) – Nr. 1
8 november 2016 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende de implementatie
van de zesde staatshervorming en
houdende diverse bepalingen met betrekking tot
het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	33
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	53
Advies van de Raad van State	61
Ontwerp van decreet.....	73

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Dit ontwerp van decreet implementeert een aantal bevoegdheden die door de zesde staatshervorming aan de gewesten overgeheveld werden. Tevens wijzigt het ontwerp van decreet een aantal bepalingen aangaande het beleidsdomein.

2. Situering

De bevoegdheden van het beleidsdomein Werk en Sociale Economie werden via de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming uitgebreid.

Een eerste decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie (B.S. 7 mei 2015) heeft een deel van deze nieuwe bevoegdheden geïmplementeerd in de bestaande Vlaamse regelgeving. Het betrof onder meer de controle op en het sanctioneren van werkzoekenden op het vlak van de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt, de erkenning van PWA (plaatselijk werkgelegenheidsagentschap) en een aantal bepalingen inzake controle, handhaving en sanctionering van de nieuwe bevoegdheden (onder andere inzake dienstencheques).

De bevoegdheden inzake economische migratie – die eveneens door de zesde staatshervorming overgeheveld werden – werden door het decreet van 24 april 2015 nog niet geïmplementeerd. Voor deze materie geldt immers een specifieke, deels gedeelde bevoegdheidsregeling. Verschillende overlegmomenten met de betreffende federale en gewestelijke actoren waren nodig om tot een duidelijke bevoegdheidsverdeling te komen en om concrete afspraken te maken. Een definitief akkoord over de bevoegdheidsverdeling en de verschillende categorieën buitenlandse werknemers werd bekrachtigd op het Overlegcomité van 25 november 2015.

Zesde staatshervorming – dit ontwerp van decreet bevat hoofdzakelijk bepalingen houdende de verdere implementatie van de zesde staatshervorming:

- implementatie van de materie economische migratie in de Vlaamse regelgeving, zowel wat de tewerkstelling van buitenlandse werknemers betreft (arbeidskaarten), wat de zelfstandige beroepsactiviteit betreft (beroepskaarten), als wat het toezicht, de controle, de handhaving en de adviesprocedure betreft;
- een aantal correcties en verduidelijkingen bij de controle-, toezichts- en handhabingsbepalingen van het decreet van 24 april 2015. Waar de geregionaliseerde materies nog enkele federale restbepalingen bevatten, wordt in de tekst verduidelijkt dat deze punten niet tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren;
- implementatie van de bepalingen inzake toezicht, controle en handhaving inzake loopbaanonderbreking;
- decretale verankering van het territoriaal aanknopingspunt inzake dienstencheques. Deze verankering wordt gedragen door het samenwerkingsprotocol dat de verschillende gewesten hierrond afsloten op 10 november 2015;
- invoering van een getrapte sanctie-instrumentarium in gevallen van discriminatie bij dienstenchequeondernemingen;
- twee bepalingen inzake betaald educatief verlof, met het oog op vereenvoudiging en rechtszekerheid voor de werkgevers.

Diverse bepalingen – naast de bepalingen inzake staatshervorming bevat het ontwerp van decreet twee bepalingen inzake de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, VDAB (aanbod aan niet-werkzoekende jongeren en inkrimping van het aantal algemene directeurs) en een bepaling aangaande erkende regionale samenwerkingsverbanden (stopzetting van de subsidiëring van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, ERSV).

3. Inhoud

3.1. Wat betreft het luik economische migratie

De bepalingen inzake economische migratie maken het leeuwendeel uit van dit ontwerp van decreet. Het Vlaamse Gewest is sedert de zesde staathervorming bevoegd geworden voor de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met uitzondering van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in functie van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen en de vrijstellingen van beroepskaarten verbonden aan de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen (artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

De wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming heeft meer specifiek de arbeidskaarten A en B geregionaliseerd, alsook de beroepskaarten voor zelfstandigen met inbegrip van de hiermee verbonden vrijstellingen. Dit betekent dat de gewesten bevoegd zijn voor de regelgeving, de toepassing, de controle, de handhaving en de adviesprocedure betreffende deze materies. De controlebevoegdheid blijft een gedeelde bevoegdheid, wat betekent dat de vaststelling van de inbreuken eveneens kan worden verricht door de daartoe door de federale overheid gemachtigde ambtenaren. Omgekeerd krijgt de Vlaamse inspectie in dit ontwerp van decreet de bevoegdheid om de resterende federale materies inzake arbeidskaarten (de huidige arbeidskaart C) te controleren.

Dit ontwerp van decreet voegt volgende bepalingen inzake economische migratie in de respectievelijke bestaande regelgevingen in:

a) regelgevende bevoegdheid

De Vlaamse bevoegdheden worden ingeschreven in de bestaande regelgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers (wet van 30 april 1999) en inzake zelfstandige beroepsactiviteit door vreemdelingen (wet van 19 februari 1965). Er worden dus regionale wijzigingen aangebracht in de bestaande federale materiewetten;

b) uitvoerende bevoegdheid

De uitvoerende bevoegdheid inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers behoorde reeds tot de Vlaamse bevoegdheid: de dienst Economische migratie van het Departement Werk en Sociale Economie levert (sedert 1981) arbeidskaarten af, op grond van de wet van 30 april 1999 en het koninklijk besluit van 9 juni 1999.

Inzake zelfstandige beroepsactiviteit levert de dienst Economische migratie van het Departement Werk en Sociale Economie sedert 1 januari 2015 beroepskaarten af op grond van de federale wetgeving en op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 maart 2015;

c) toezicht en controle

De controlebevoegdheid inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers behoorde reeds tot de Vlaamse (mede)bevoegdheid: op grond van artikel 11 van de wet van 30 april 1999 controleren de door de bevoegde overheden aangewezen ambtenaren de regelgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse

werknemers. Voor deze controles werd tot nog toe het federale controlekader van het Sociaal Strafwetboek gevolgd.

Ten gevolge van de bevoegdheidsoverdracht, kan het Vlaamse Gewest nu zelf het controlekader bepalen. De controlebevoegdheden inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers worden door dit ontwerp van decreet ingeschreven in het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004 (hierna: Inspectiedecreet). De controlebevoegdheid van de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs wordt tevens uitgebreid tot de controle van zelfstandige beroepsactiviteiten door vreemdelingen.

De controlebevoegdheid inzake economische migratie blijft een gedeelde bevoegdheid, overeenkomstig artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Voor de regionale materies (huidige arbeidskaarten A, B en illegale tewerkstelling) blijven de federale inspectiediensten medebevoegd, voor de federale materie (huidige arbeidskaarten C) blijven de regionale inspectiediensten medebevoegd. Volgens het verticaliteitsbeginsel en afspraken tussen de verschillende regionale en federale actoren, komt het aan elke overheid toe om haar bevoegde inspectiediensten aan te duiden in eigen regelgeving, zowel ingeval deze hoofdbevoegd, dan wel medebevoegd is.

Het controlekader voor deze controles wordt telkens bepaald door de overheid die de regelgevende (hoofd)bevoegdheid bezit (zie hoger). Bijgevolg volgen de federale sociaalrechtelijke inspecteurs voor controles uitgevoerd op het grondgebied van het Vlaamse Gewest inzake arbeidskaarten A, B of illegale tewerkstelling, het controlekader van het Vlaamse Inspectiedecreet. Vlaamse inspecteurs zullen voor de controles van de arbeidskaart C, het federale controlekader volgen;

d) sanctionering

Ook de sanctionerende bevoegdheid inzake economische migratie werd deels geregionaliseerd, volgens de bepalingen van artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Voor de regionale inbreuken (arbeidskaarten A, B en illegale tewerkstelling) krijgt het Vlaamse Gewest de bevoegdheid om administratieve geldboeten op te leggen, voor de federale inbreuken (arbeidskaarten C) blijft de dienst administratieve geldboeten van Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (FOD WASO) bevoegd.

In de basisreglementering inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers en inzake zelfstandige beroepsactiviteiten van vreemdelingen worden een aantal strafsancities opgenomen. Voor beide materies wordt in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht een administratieve sanctionering via administratieve geldboete voorzien;

e) advies

De federale Adviesraad voor de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten wordt vervangen door een Vlaamse Adviescommissie voor Economische Migratie. Deze adviescommissie wordt ingebed in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en adviseert de Vlaamse Regering bij de uitvoering van de haar toegekende bevoegdheden in de materie arbeidskaarten en beroepskaarten.

3.2. Wat betreft verduidelijkingen van de controle-, toezichts- en handhavingsbevoegdheden van het Vlaamse Gewest

In de materies dienstencheques, betaald educatief verlof, tewerkstellingsmaatregelen door het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) en PWA worden enkele verduidelijkingen aangebracht inzake de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. De controle-, toezichts- en handhavingsbevoegdheid van het Vlaamse Gewest behelst niet de zuivere arbeidsrechtelijke bepalingen in deze materies. Deze zijn federaal gebleven, en worden dus telkenmale uitgesloten uit het toepassingsgebied.

3.3. Wat betreft de toezicht- en controlebevoegdheid inzake loopbaanonderbreking

De controlebevoegdheid van de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs wordt uitgebreid tot de controle van de materie loopbaanonderbreking. Het toezicht op de bepalingen inzake loopbaanonderbreking gebeurt conform het Vlaamse inspectiekader.

3.4. Wat betreft het territoriaal aanknopingspunt inzake dienstencheques

Naar aanleiding van de bepalingen in de bijzondere wet werd in een samenwerkingsprotocol tussen de regio's bepaald dat de hoofdverblijfplaats van de gebruiker zou worden gebruikt als territoriaal aanknopingspunt. Deze bepaling wordt decretaal verankerd.

3.5. Wat betreft het getrapt sanctie-instrumentarium bij discriminatie bij dienstenchequeondernemingen

In de parlementaire resolutie omtrent discriminatie, in het bijzonder in de dienstenchequesector, werd gevraagd om een proportioneel sanctie-instrumentarium te voorzien. Na overleg met de sociale partners werd besloten om een sanctie-instrumentarium te voorzien zoals dit reeds bestaat binnen de sector van de private arbeidsbemiddeling.

3.6. Wat betreft betaald educatief verlof (BEV)

In de materie betaald educatief verlof worden twee bepalingen aangepast, met het oog op vereenvoudiging en rechtszekerheid voor de werkgevers.

3.7. Wat betreft de VDAB

De VDAB krijgt de taak om aan jongeren (onder de 25 jaar) die niet ingeschreven zijn als werkzoekende en die hun studies hebben stopgezet, een passend aanbod te doen. Daarnaast wordt het aantal algemeen directeurs bij VDAB teruggebracht van drie naar twee.

3.8. Wat betreft de ERSV

De subsidiëring van de erkende regionale samenwerkingsverbanden wordt vanaf 1 september 2016 stopgezet. De middelen worden aangewend voor het nieuwe streekbeleid en het nieuwe loopbaan- en competentiebeleid.

4. Advies Raad van State en strategische adviesraden

4.1. Toelichting bij het SERV-advies

De SERV verleende op 29 augustus 2016 een positief advies, met enkele opmerkingen. Deze opmerkingen hebben geen aanleiding gegeven tot tekstwijzigingen.

– Opmerkingen aangaande economische migratie

De SERV formuleert een bekommernis aangaande het principe van interregionale mobiliteit, hetwelk niet expliciet opgenomen wordt in het voorontwerp van decreet.

De zesde staatshervorming wijzigt echter niets aan de bestaande principes van interregionale mobiliteit. Er wordt niet geraakt aan de bestaande vrijstelling van arbeidskaart in situaties van interregionale mobiliteit.

Deze vrijstelling is opgenomen in artikel 2.23° van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Een extra bepaling in het voorontwerp van decreet is dus niet nodig om het intra-Belgisch vrij verkeer van diensten te garanderen.

Nadere afstemming tussen de verschillende gewesten en de federale overheid, onder meer wat betreft de wederzijdse erkenning van arbeidskaarten en de controle op de respectievelijke regelgevingen inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers, zal gebeuren via een samenwerkingsakkoord tussen de verschillende overheden.

De SERV formuleert een bekommernis aangaande de rol van de Vlaamse Adviescommissie Economische Migratie (artikel 19 en 40 van het voorontwerp). De wens wordt geuit om deze adviescommissie een actieve rol toe te bedelen. Het voorontwerp van decreet voorziet in een verplicht advies van de Vlaamse adviescommissie, voor elk ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering aangaande economische migratie (uitgezonderd in geval van hoogdringendheid). Dit naar analogie met de adviesverlening van de bestaande federale Adviesraad voor buitenlandse arbeidskrachten. De opdrachten en de werking van de nieuwe Vlaamse adviescommissie zullen vastgelegd worden bij besluit van de Vlaamse Regering, en krijgen hierin verdere uitwerking.

De SERV formuleert een vraag naar blijvend overleg met de federale overheid. Er wordt op gewezen dat de organisatie, de samenstelling en de toekomstige werking van de federale adviesraad een federale bevoegdheid is. Op administratief niveau zal overleg tussen de bevoegde federale en regionale instanties blijven plaatsvinden. Er wordt ook verwezen naar hoger genoemd samenwerkingsakkoord.

De overige bemerkingen van de SERV betreffen de procedure gecombineerde vergunning, die niet het voorwerp uitmaakt van voorliggend ontwerp van decreet.

– Opmerking aangaande discriminatie (artikel 41, 2°, van het voorontwerp)

De sociale partners vragen om een paragraaf toe te voegen waarin wordt geëxpliciteerd onder welke voorwaarden een werkgever op de hoogte hoort te zijn van het feit dat een omgeving gevaar inhoudt dat werknemers het slachtoffer zouden kunnen zijn van misbruiken of discriminatoire praktijken. De vraag wordt gesteld of het voldoende is dat de dienstenchequeonderneming, zoals vandaag reeds gebeurt, de klant in het contract laat ondertekenen dat hij/zij de werknemer niet zal misbruiken of discrimineren.

Het gegeven of een werkgever op de hoogte dient te zijn van de risico's op discriminatoire praktijken in een bepaalde omgeving is een feitenkwestie. Dit zal dan ook geval per geval moeten worden onderzocht. Ook onder de bestaande reglementering is dit reeds het geval. Het is uiteraard niet voldoende om enkel een contract te laten ondertekenen met een non-discriminatieclausule. De werkgever kan bijvoorbeeld geïnformeerd worden door zijn werknemer dat de omgeving waarin hij of zij moet werken risico's op discriminatie inhoudt.

Indien deze signalen niet worden onderzocht, enkel op basis van het contract met de klant, zal de werkgever niet voldoen aan zijn verplichting opgenomen onder 2°. De opname van een non-discriminatieclausule in het klantencontract is een eerste goede stap, maar indien nadien vanuit de poetsmedewerker signalen komen, dan moet hier door de werkgever adequaat op gereageerd worden. Het is echter niet mogelijk of wenselijk om een sluitende lijst van situaties te geven waarin de werkgever op de hoogte dient te zijn. De feitenrechter zal hierover binnen het kader van de reglementering een uitspraak doen.

– *Opmerking aangaande Jongerengarantie (artikel 53 van het voorontwerp)*

De sociale partners vragen om middelen te voorzien om de koppeling van databanken mogelijk te maken. Zoals overeengekomen in het kader van het actieplan 'Samen tegen schooluitval' hebben zowel Onderwijs als Werk zich geëngageerd om dit te realiseren met de bestaande mensen en middelen.

– *Opmerking aangaande de impact op de Afdeling Toezicht en Handhaving (artikel 45 van het voorontwerp)*

Het voorontwerp van decreet leidt tot bijkomende opdrachten voor de inspectiedienst. De sociale partners vragen zich af hoe dit opgevangen wordt. In het kader van de zesde staatshervorming zijn vijf personen overgekomen van de inspectiedienst van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) naar de Afdeling Toezicht en Handhaving.

Om het hoofd te kunnen bieden aan de extra taken die voortvloeien uit de zesde staatshervorming heeft de Afdeling Toezicht en Handhaving onder andere een legislatuurboordtabel ontwikkeld. Dit instrument verzekert een bepaalde dekkinggraad per materie gespreid over de legislatuur. Deze legislatuurboordtabel wordt jaarlijks geactualiseerd op basis van de risicoanalyse, effect- en impactmeting en beleidsprioriteiten.

– *Opmerking aangaande de ERSV (artikel 55 van het voorontwerp)*

De sociale partners zijn voorstander van het voortbestaan van een vaste structuur voor streekoverleg.

De adviesopdracht voor wat betreft de thema's verbonden met het (regionaal) jaarlijks ondernemingsplan van de VDAB worden toegewezen aan een structureel overleg met de sociale partners binnen de VDAB, namelijk aan de provinciale werkgroepen sociale partners en de werkgroep sociale partners Brussel. Daarnaast kunnen de sociale partners samen met de lokale stakeholders mee het vernieuwde streekbeleid vormgeven. De structuur hiervoor wordt dus niet vanuit de Vlaamse overheid opgelegd. Het al dan niet betrekken van de lokale stakeholders, en in het bijzonder van de sociale partners, werd wel mee opgenomen in de beoordelingscriteria van de ingediende projectvoorstellen in het kader van het nieuwe streekbeleid.

4.2. Toelichting bij het advies van de Raad van State

Ingevolge het advies 60.148/1 van de Raad van State van 24 oktober 2016, ontvangen op 25 oktober 2016, werden enkele wijzigingen in het ontwerp van decreet doorgevoerd.

– *Inzake het toepassingsgebied van de wet van 30 april 1999 (punt 3.2 advies)*

De Raad van State merkt op dat het enkel aan de federale overheid toekomt om te bepalen welke regeling al dan niet van toepassing is op buitenlandse werknemers die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden.

Artikel 26 wordt in navolging van het advies uit het ontwerp weggelaten.

– *Inzake aanpassingen van de wet van 19 februari 1965 ten gevolge van de zesde staatshervorming (punt 9 advies)*

De verwijzing naar de federale bepalingen inzake de aanwijzing van de leden van de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen, wordt aangepast. Deze bepaling wordt ingekanteld binnen de structuren van de Vlaamse overheid.

– *Inzake de oprichting van een Vlaamse adviescommissie binnen de SERV (punt 10 advies)*

De oprichting van deze adviescommissie wordt slechts één keer opgenomen. De bepaling in de wet van 19 februari 1965 wordt aangepast overeenkomstig de opmerking van de Raad van State.

Volgende opmerkingen van de Raad van State gaven geen aanleiding tot wijziging van het ontwerp van decreet. De memorie van toelichting werd echter wat deze verschillende punten betreft aangevuld en verduidelijkt.

– *Inzake discriminatie van dienstenchequeondernemingen (punt 7 advies)*

Zoals hoger aangegeven (punt 4.1) blijft het gegeven of een werkgever op de hoogte dient te zijn van de risico's op discriminatoire praktijken in een bepaalde omgeving, een feitenkwestie. Dit zal geval per geval moeten worden onderzocht.

– *Inzake de vrijstellingen van beroepskaart die de Vlaamse Regering aan bepaalde categorieën van vreemdelingen kan verlenen (punt 8 advies)*

Er wordt verduidelijkt bij de artikelsgewijze bespreking (artikel 4) om welke 'andere redenen' de Vlaamse Regering een categorie van vreemdelingen kan vrijstellen van de verplichting van beroepskaart.

Volgende opmerkingen van de Raad van State gaven geen aanleiding tot wijziging van het ontwerp van decreet.

– *Inzake het ontbreken van een jongeren- en kindeffectenrapport (JoKER) (punt 5 advies)*

In deze werd geen JoKER/RIA opgemaakt, daar de beleidsvrijheid te beperkt is om deze te verantwoorden (RIA: reguleringsimpactanalyse). De JoKER is verplicht voor elk voorontwerp van decreet waarbij de belangen van jongeren <25 jaar rechtstreeks geraakt worden. Er wordt aangenomen dat er geen rechtstreeks belang is in geval van autoregulering, wanneer het beleidsvoornemen louter van organisatorische of structurele aard is. In artikel 53 van het voorontwerp wordt het aanbod van VDAB uitgebreid tot niet-werkzoekende jongeren. Deze bepaling is de

uitvoering van de aanbeveling van de Raad van de Europese Unie van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie (2013/C 120/01).

- *Inzake de overeenstemming van de regelgeving met de richtlijn 2013/48 (Salduz II, punt 6 advies)*

De omzetting van deze richtlijn maakt niet het voorwerp uit van dit ontwerp van decreet.

- *Inzake toezicht inzake loopbaanonderbreking (punt 11 advies)*

De formulering van de bepaling inzake toezicht loopbaanonderbreking wordt niet aangepast aan de opmerking van de Raad van State. De regeling opgenomen in het artikel 107 van de herstellwet van 22 januari 1985, voor de wijziging door dit ontwerp, heeft betrekking op de opsporing, vaststelling en bestrafing als ook de bevoegdheden van de sociaal inspecteurs met betrekking tot afdeling 5 'Onderbreking van de beroepsloopbaan'. In afdeling 5 worden de onderbreking van de beroepsloopbaan, de schorsing van de arbeidsprestaties, alsook tijdskrediet geregeld.

Om te vermijden dat door de vervanging van het artikel 107 inbreuken niet meer zouden kunnen worden opgespoord, vastgesteld en bestraft, wordt ervoor gekozen om naast de bestaande bepalingen, een tweede paragraaf in te voeren die enkel betrekking heeft op de opgenomen bevoegdheden na de zesde staatshervorming.

- *Inzake de verwijzing naar artikel 175/1 Sociaal Strafwetboek (SSW) (punt 12 advies)*

De verwijzing naar het nieuwe artikel 175/1 van het Sociaal Strafwetboek blijft behouden, in afwachting van inwerkingtreding van dit artikel.

B. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Dit hoofdstuk wijzigt een bepaling in de materiewet aangaande plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA).

Artikel 2

Het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie voegde een paragraaf 12 toe aan artikel 8 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Hierdoor werd het toezicht op dat artikel, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, geregeld door het Vlaamse Inspectiedecreet. Het betrokken artikel 8 blijkt ook federale bevoegdheden te bevatten (bepalingen inzake loon voor PWA-prestaties en de vrijstelling voor PWA's inzake oprichting ondernemingsraad). Het Vlaamse Gewest kan het toezicht enkel regelen conform de bevoegdheidsverdelende regels zoals bepaald in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instel-

lingen. Om enige verwarring te vermijden worden de federale bepalingen expliciet uitgezonderd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen

Dit hoofdstuk wijzigt bepalingen in de materiewet betreffende de zelfstandige activiteiten van vreemdelingen (beroepskaarten).

Artikel 3

Dit artikel beperkt het toepassingsgebied van de wet tot zelfstandige beroepsactiviteiten uitgeoefend in het Vlaamse Gewest. Het bestaande territoriaal aanknopingscriterium is hierbij de plaats waar activiteiten uitgeoefend worden, of de exploitatiezetel van de onderneming.

Artikel 4

De Vlaamse Regering kan bepaalde categorieën van vreemdelingen vrijstellen van de verplichting om over een beroepskaart te beschikken. Dit artikel bepaalt de mogelijkheid tot het verlenen van vrijstelling volgens de bevoegdheidsverdelende regels van artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De Vlaamse Regering kan vrijstelling verlenen omwille van de aard van het beroep, of omwille van andere redenen. Het huidige artikel 3 van de wet neemt uitdrukkelijk op dat een vrijstelling verleend kan worden “wegens de uitvoering van internationale verdragen of wegens het bestaan van een maatregel van wederkerigheid”. Deze vormen voorbeelden van de ‘andere redenen’ waarvoor de Vlaamse Regering, voor zover het haar bevoegdheid betreft, een vrijstelling kan verlenen.

Redenen aangaande de specifieke verblijfssituatie van de vreemdeling worden uitdrukkelijk uitgesloten. De federale overheid blijft immers bevoegd voor het uitvoeren van normen betreffende de vrijstellingen van de beroepskaart die een rechtstreekse afgeleide zijn van een verblijfssituatie. Hieronder vallen volgens de memorie bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming: de vrijstellingen voor Europese onderdanen, erkende vluchtelingen en vreemdelingen met een verblijfsrecht van onbepaalde duur.

Artikel 5 tot 10

Deze artikels bevatten enkele terminologische aanpassingen naar aanleiding van de inkanteling van de bevoegdheid binnen het beleidsdomein van het Vlaamse Gewest. De regionalisering van de bestaande bepalingen gebeurt zonder inhoudelijke wijzigingen.

Artikel 11

Het toezicht en de controle op de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door vreemdelingen in het Vlaamse Gewest verlopen volgens de bepalingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.

Deze bepaling is eveneens van toepassing op de vaststelling van deze inbreuken door de daartoe door de federale overheid gemachtigde ambtenaren, cf. artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 12 en 13

Artikel 12 en 13 van het ontwerp van decreet bepalen de inbreuken en de strafbepalingen inzake zelfstandige beroepsactiviteit door vreemdelingen. De inbreuken en strafbepalingen worden thans geregeld in artikel 13 tot 15 van de wet van 19 februari 1965. De nieuwe inbreuken zijn gebaseerd op de bestaande inbreuken. De inbreuken worden op een meer eenvoudige en algemene wijze geformuleerd: zo wordt de uitdrukkelijke verwijzing naar de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen, of naar de bevoegde ambtenaren of agenten van toezicht geschrapt. Anderzijds worden een aantal nieuwe inbreuken toegevoegd, naar analogie met de overtredingen inzake arbeidskaarten. Er wordt getracht beide reglementeringen zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen. De bestaande strafmaat (vastgelegd in 1965) wordt gehervormd: de inbreuken worden ingeschaald in de Vlaamse clusterschalen.

Voor de sanctionering van de inbreuken wordt verder gebouwd op de negen clusters van inbreuken van het decreet van 24 april 2015 houdende diverse bepalingen inzake de implementatie van de zesde staatshervorming in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. De clusters omvatten vier strafrechtelijke niveaus en vijf niveau's van administratieve geldboeten.

Inbreuken	Strafrechtelijke sancties				Administratieve geldboeten				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Artikel 13									
1° de vreemdeling oefent een zelfstandige activiteit uit zonder in het bezit te zijn van een beroepskaart;			x					x	
2° de vreemdeling oefent een zelfstandige activiteit uit zonder de grenzen of de voorwaarden van de beroepskaart te respecteren;			x					x	
3° de vreemdeling oefent een zelfstandige activiteit uit niettegenstaande de staking van de bedrijvigheid werd gelast of de sluiting van de zaak werd bevolen.			x					x	
Artikel 13/1									
1° de vreemdeling die in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten, een zelfstandige activiteit uitoefent zonder toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België;				x					x
2° de vreemdeling die door listige kunstgrepen aan te wenden een beroepskaart onrechtmatig verkrijgt of in zijn bezit heeft;				x					x
3° eenieder die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen heeft afgelegd of onjuiste documenten heeft bezorgd, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;				x					x
4° eenieder die wetens en willens heeft nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die hij gehouden is te verstrekken, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden.				x					x

- (1) strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro
- (2) strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro en/of gevangenisstraf van 8 dagen tot een jaar
- (3) strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro en/of gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar
- (4) strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro en/of gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar
- (5) administratieve geldboete van 50 tot 500 euro
- (6) administratieve geldboete van 100 tot 1000 euro
- (7) administratieve geldboete van 250 tot 2500 euro
- (8) administratieve geldboete van 500 tot 5000 euro (artikel 49)
- (9) administratieve geldboete van 1800 tot 18.000 euro (artikel 50)

Artikel 12

Nieuw artikel 13 bevat de minst zware inbreuken. Zij worden ingeschaald in de Vlaamse inbreukcluster 3 + 8:

- artikel 13, 1° (geen beroepskaart): komt overeen met het huidige artikel 13, 1°;
- artikel 13, 2° (overtreding grenzen/voorwaarden beroepskaart): is nieuw en wordt ingevoerd naar analogie met de overtreding arbeidskaarten;
- artikel 13, 3° (staking/sluiting): komt overeen met het huidige artikel 13, 2°. De uitdrukkelijke verwijzing naar de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen (REOV) wordt geschrapt, waardoor de inbreuk een algemener toepassingsgebied krijgt.

Artikel 13

Nieuw artikel 13/1 bevat de zwaardere inbreuken beroepskaarten, begaan in illegaal verblijf of met een element van opzet of kwaadwilligheid. Zij worden ingeschaald in de Vlaamse inbreukcluster 4 + 9:

- artikel 13/1, 1° (illegaal verblijf): is nieuw en wordt ingevoerd naar analogie met de overtreding arbeidskaarten;
- artikel 13/1, 2° (bedrog): komt overeen met het huidige artikel 13, 3°;
- artikel 13/1, 3° (onjuiste of onvolledige verklaringen/documenten): komt overeen met het huidige artikel 13, 5°, maar wordt op een meer algemene wijze geformuleerd. De uitdrukkelijke verwijzing naar de REOV, de ambtenaren of de agenten belast met toezicht vervalft;
- artikel 13/1, 4° (geen verklaringen): komt overeen met het huidige artikel 13, 4°, maar wordt op een meer algemene wijze geformuleerd. De uitdrukkelijke verwijzing naar de ambtenaren en beambten vervalft.

Artikel 14

Dit artikel bevat de strafbepalingen in geval van herhaling (huidig artikel 13, tweede lid). De toevoeging van een termijn van 5 jaar maakt de bepaling analoog aan de bepaling inzake herhaling opgenomen in de Vlaamse reglementering private arbeidsbemiddeling, sociale economie en dienstencheques.

Artikel 15

Dit artikel bevat een aantal bijzondere strafrechtelijke sancties, naar analogie met bestaande bepalingen in het Sociaal Strafwetboek. Deze bijkomende sancties (exploitatieverbod en bedrijfssluiting) kunnen door de rechter worden opgelegd bij een strafrechtelijke vervolging door de correctionele rechtbank.

Exploitatieverbod: De veroordeelde het verbod opleggen om gedurende een periode van één maand tot drie jaar, zelf of via een tussenpersoon, de onderneming of inrichting waar de inbreuk werd begaan geheel of gedeeltelijk uit te baten of er onder gelijk welke hoedanigheid dan ook in dienst te worden genomen (cf. bestaand artikel 106 van het Sociaal Strafwetboek).

Bedrijfssluiting: De gehele of gedeeltelijke sluiting van de onderneming of van de vestiging bevelen voor een duur van één maand tot drie jaar (cf. bestaande artikelen 106 en 107 van het Sociaal Strafwetboek). De nieuwe bepalingen omtrent sluiting vervangen het huidig artikel 14, tweede lid.

Paragraaf 1. Deze straffen zijn facultatief. De rechter is niet verplicht om ze uit te spreken, zelfs als de voorwaarden zijn vervuld. Het is de taak van de rechter om naargelang de ernst van de feiten te oordelen of deze een dergelijke bijkomende straf impliceren en om de duur ervan te bepalen. De mogelijke duur is een maand tot drie jaar. De rechter zal deze moeten aanpassen aan de omstandigheden van de zaak.

Paragraaf 3. De rechter kan enkel tot deze straffen veroordelen wanneer het noodzakelijk is om de inbreuk te doen stoppen of om de herhaling ervan te voorkomen en voor zover de straf in verhouding staat tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen.

Inbreuken op een vonnis of arrest waarbij een exploitatieverbod of bedrijfssluiting opgelegd wordt, kunnen strafrechtelijk vervolgd worden, zie artikel 12 (nieuw artikel 13, 3°).

Artikel 16

Een bijkomende sanctie van verbeurdverklaring wordt opgelegd door de rechter ingeval van strafrechtelijke vervolging door de correctionele rechtbank. De bestaande sanctie van verbeurdverklaring wordt toegepast ingeval strafrechtelijke vervolging voor één van de inbreuken uit artikel 13 of 13/1, of ingeval van namaak of vervalsing van de beroepskaart.

De bepaling aangaande de sluiting van de onderneming (artikel 14, tweede lid) wordt geschrapt, daar deze opgenomen werd in artikel 15.

Artikel 17

Dit betreft een klassieke bepaling die wordt voorzien bij opname van strafbepalingen in een decreet: sommige bepalingen van het algemeen strafrecht worden van toepassing verklaard.

In principe zijn de regels van het algemeen strafrecht niet van toepassing op de bijzondere strafrechtelijke bepalingen die door de gemeenschappen worden ontworpen, tenzij daarin uitdrukkelijk wordt voorzien.

Zoals in het sociaal strafrecht algemeen gangbaar is, wordt uitdrukkelijk bepaald dat de regels van boek I van het Strafwetboek van toepassing blijven.

Gezien artikel 14 specifieke bepalingen met betrekking tot herhaling opneemt, wordt hoofdstuk V van het Strafwetboek (regels inzake herhaling) uitgesloten.

De regels inzake deelneming aan strafrechtelijke inbreuken (hoofdstuk VII van het Strafwetboek) en verzachtende omstandigheden (artikel 85 van het Strafwetboek) blijven wel van toepassing.

Er wordt evenwel uitdrukkelijk voorzien dat de toepassing van verzachtende omstandigheden bij herhaling niet geldt.

Deze bepaling is analoog aan deze die zijn opgenomen in de Vlaamse regelgeving inzake private arbeidsbemiddeling, sociale economie en dienstencheques.

Artikel 18

Dit artikel betreft de verjaringstermijn. Rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van de wet van 19 februari 1965 en de uitvoeringsbesluiten, verjaren na vijf jaar. Deze verjaringstermijn betreft niet alleen de strafvordering maar ook de burgerlijke rechtsvordering.

Deze bepaling is analoog aan de verjaringsbepaling die opgenomen is in de Vlaamse regelgeving inzake sociale economie en dienstencheques.

Artikel 19

De Vlaamse Adviescommissie voor Economische Migratie (zie ook artikel 39 van dit ontwerp) adviseert de Vlaamse Regering bij de uitvoering van de haar toegekende bevoegdheden: er wordt advies gevraagd over ontwerpen van besluit inzake zelfstandige beroepsactiviteit, behalve in geval van hoogdringendheid.

Hoofdstuk 4. Wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Dit hoofdstuk wijzigt een bepaling in de materiewet inzake OCMW.

Artikel 20

Het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staats-hervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie voegde een artikel 62ter toe aan de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Hierdoor wordt het toezicht op artikel 57quater, artikel 60, §7, en artikel 61, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, geregeld door het Vlaamse Inspectiedecreet. Het artikel 57quater blijkt echter ook enkele federale bevoegdheden te bevatten (inzake inhoudingen op het loon en verbreking van de arbeidsovereenkomst). Het Vlaamse Gewest kan het toezicht alleen regelen conform de bevoegdheidsverdelende regels zoals bepaald in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Om enige verwarring te vermijden worden de federale bepalingen expliciet uitgezonderd.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Dit hoofdstuk wijzigt bepalingen in de materiewet aangaande loopbaanonderbreking en betaald educatief verlof.

Artikel 21

Dit artikel betreft de verjaringstermijn inzake loopbaanonderbreking. Rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstelwet van 22 januari 1985 en de uitvoeringsbesluiten, verjaren na vijf jaar. Deze verjaringstermijn betreft niet alleen de strafvordering maar ook de burgerlijke rechtsvordering.

Deze bepaling is analoog aan de verjaringsbepaling die opgenomen is in de Vlaamse regelgeving inzake aanmoedigingspremies, sociale economie en dienstencheques.

Dit artikel is enkel van toepassing voor zover het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap voor het overheidspersoneel waarvan de rechtspositie tot hun bevoegdheid behoort, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming, de bepalingen heeft vervangen of opgeheven.

Artikel 22

Dit artikel bepaalt dat het toezicht inzake loopbaanonderbreking (hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 en de uitvoeringsbesluiten) voortaan in overeenstemming gebeurt met het Inspectiedecreet van 30 april 2004. Het toezicht gebeurt dus conform het Vlaamse inspectiekader, en niet het federale.

Dit artikel is enkel van toepassing voor zover het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap voor het overheidspersoneel waarvan de rechtspositie tot hun bevoegdheid behoort, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming, de bepalingen heeft vervangen of opgeheven.

Om te vermijden dat door de vervanging van het artikel 107 inbreuken niet meer zouden kunnen worden opgespoord, vastgesteld en bestraft, wordt ervoor gekozen om naast de bestaande bepalingen, een tweede paragraaf in te voeren die enkel betrekking heeft op de opgenomen bevoegdheden na de zesde staatshervorming.

Artikel 23

Het huidige artikel 120 voorziet dat de Koning de terugbetaling van de uren betaald educatief verlof kan beperken tot een forfaitair bedrag per uur, dat kan variëren naargelang de leeftijd van de werknemer of naargelang het type van opleiding. Met het oog op de vereenvoudiging van het terugbetalingssysteem en de rechtszekerheid voor de werkgevers wordt de mogelijkheid te variëren volgens leeftijd van de werknemer en type opleiding uit het artikel gehaald.

Artikel 24

Het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie verving artikel 124 van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen. Hierdoor werd het toezicht op de bepalingen inzake betaald educatief verlof (hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstellwet), voor wat betreft het Vlaamse Gewest, geregeld door het Vlaamse Inspectiedecreet. Het betrokken hoofdstuk blijkt ook federale bevoegdheden te bevatten inzake arbeidsrecht (gelijkschakeling van uren afwezigheid aan arbeidsuren, bescherming tegen ontslag en de stopzetting betaling loon ingeval bedrog door werknemer). Het Vlaamse Gewest wil en kan het toezicht alleen regelen conform de bevoegdheidsverdelende regels zoals bepaald in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Om enige verwarring te vermijden worden de federale bepalingen expliciet uitgezonderd.

Artikel 25

Deze bepaling inzake betaald educatief verlof heeft voornamelijk tot doel het onderscheid weg te werken tussen de indieningstermijn voor terugbetaling die van toepassing is op opleidingen die een volledig schooljaar omvatten en korte opleidingen die eindigen voor het jaareinde. De verschillende indieningstermijn voor korte opleidingen is niet in overeenstemming te brengen met de nieuwe indieningstermijn van 31 december, noch met de indiening van de aanvragen per schooljaar.

De bepaling beoogt tevens een duidelijkere formulering van de indieningstermijn.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Dit hoofdstuk wijzigt bepalingen in de materiewet betreffende tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Er wordt opgemerkt dat het toepassingsgebied van de wet (bestaand artikel 3) ten gevolge van de zesde staatshervorming beperkt wordt tot de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest.

Buitenlandse werknemers die toegelaten zijn tot de arbeidsmarkt op grond van hun specifieke verblijfssituatie, vallen niet meer binnen het toepassingsgebied. Volgens artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen behoort deze doelgroep tot de federale bevoegdheid. De federale overheid blijft bevoegd voor de uitwerking van de normen met betrekking tot de arbeidskaart die een rechtstreekse afgeleide is van een bepaalde verblijfs-situatie. Een uitdrukkelijke beperking van het toepassingsgebied in artikel 3 werd door de Raad van State niet aanvaard. Volgens punt 3.2 van het advies 60.148/1 van 24 oktober 2016 "komt het enkel aan de federale overheid toe om te bepalen welke regeling al dan niet van toepassing is op de buitenlandse werknemers die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden".

Artikel 26

Het toezicht en de controle op de tewerkstelling van buitenlandse werknemers verlieden tot op heden volgens de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek (SSW). Dit artikel wijzigt het controlekader: het toezicht en de controle op de tewerkstelling van buitenlandse werknemers in het Vlaamse Gewest zullen volgens de bepalingen van het Vlaamse Inspectiedecreet verlopen.

Deze bepaling is eveneens van toepassing op de vaststelling van de inbreuken die volgens artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen worden verricht door de daartoe door de federale overheid gemachtigde ambtenaren.

Artikel 27 tot 34

Artikel 27 tot en met 34 van het ontwerp bepalen de inbreuken en de strafbepalingen inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. De inbreuken en strafbepalingen worden thans geregeld in artikel 175 van het Sociaal Strafwetboek. De nieuwe inbreuken zijn gebaseerd op de bestaande inbreuken.

– Bevoegdheidsverdeling ten gevolge van de zesde staatshervorming

De zesde staatshervorming heeft de normeringsbevoegdheid inzake economische migratie opgedeeld tussen de federale overheid en de gewesten. Ook de regelgeving inzake controle en handhaving (het reglementeren van inbreuken en sancties, en de administratieve handhaving van vastgestelde inbreuken via administratieve geldboeten) volgt diezelfde opdeling. Enkel de controle van de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (het vaststellen van inbreuken) is een gedeelde bevoegdheid gebleven.

Op grond van de bepalingen van artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de bevoegdheidsverdelende tabel, zoals goedgekeurd op het Overlegcomité van 25 november 2015, kan het bestaande sanctiearsenaal van artikel 175, SSW, als volgt opgedeeld worden tussen de bevoegde federale en de regionale overheden:

Regionale inbreuken	Federale inbreuken
175, §1: illegaal verblijf	
175, §1/1, 1°-2°: geldige verblijfsvergunning voor wat betreft AK A en B en regionale vrijstellingen	175, §1/1, 1°-2°: geldige verblijfsvergunning voor wat betreft AK C en federale vrijstellingen
	175, §1/1, 3°: Dimona-aangifte
175, §2: geen/grenzen arbeidskaart voor wat betreft AK A en B	175, §2: geen/grenzen arbeidskaart voor wat betreft AK C
175, §3: mensensmokkel en dwaalspoor voor wat betreft AK A en B en regionale vrijstellingen	175, §3: mensensmokkel en dwaalspoor voor wat betreft AK C en federale vrijstellingen
175, §3/1, 3/2, 3/3: ketenaansprakelijkheid voor wat betreft AK A en B en regionale vrijstellingen	175, §3/1, 3/2, 3/3: ketenaansprakelijkheid voor wat betreft AK C en federale vrijstellingen

Gezien het toepassingsgebied van de wet beperkt is tot de gevallen die tot de bevoegdheid van de regionale overheid behoren, zijn ook de inbreuken enkel van toepassing op deze gevallen.

Inbreuken	Strafrechtelijke sancties				Administratieve geldboeten				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Artikel 12									
1° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder een arbeidsvergunning te hebben verkregen en/of die niet over een arbeidskaart beschikt;			x					x	
2° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder de grenzen of de voorwaarden van deze arbeidsvergunning en/of arbeidskaart te respecteren;			x					x	
3° de arbeidskaart niet heeft teruggegeven aan de buitenlandse werknemer of hem die heeft bezorgd tegen betaling van een bedrag of vergoeding in welke vorm ook;			x					x	
Artikel 12/1									
arbeid doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.				x					x

Inbreuken	Strafrechtelijke sancties				Administratieve geldboeten				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Artikel 12/2 1° niet vooraf nagegaan heeft of deze over een geldige verblijfsvergunning of een andere machtiging tot verblijf beschikt;				x					x
2° niet ten minste voor de duur van de tewerkstelling, een afschrift of de gegevens van zijn verblijfsvergunning of van zijn andere machtiging tot verblijf beschikbaar gehouden heeft voor de bevoegde inspectiediensten.				x					x
Artikel 12/3 1° een buitenlandse onderdaan België heeft laten binnenkomen om er te worden tewerkgesteld of daartoe heeft bijgedragen, tenzij de buitenlandse onderdaan in het bezit is van een geldige arbeidskaart en met uitzondering van de buitenlandse onderdaan voor wie de werkgever na diens aankomst in België een arbeidsvergunning kan verkrijgen om er te worden tewerkgesteld;				x					x
2° een buitenlandse onderdaan heeft beloofd, tegen betaling van welke vergoeding ook, hetzij een betrekking voor hem te zoeken, hetzij hem een betrekking te bezorgen, hetzij formaliteiten te vervullen met het oog op diens tewerkstelling in België;				x					x
3° van een buitenlandse onderdaan een vergoeding in welke vorm ook heeft geëist of aangenomen, hetzij om voor hem een betrekking te zoeken, hetzij om hem een betrekking te bezorgen, hetzij om formaliteiten te vervullen met het oog op diens tewerkstelling in België;				x					x
4° als tussenpersoon is opgetreden tussen een buitenlandse onderdaan en een werkgever of de autoriteiten die zijn belast met de toepassing van deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, of nog tussen een werkgever en diezelfde autoriteiten, waarbij daden zijn gesteld die hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de genoemde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen.				x					x

Inbreuken	Strafrechtelijke sancties				Administratieve geldboeten				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Artikel 12/4									
§1 de aannemer, buiten het kader van een keten van onderaannemers, of de intermediaire aannemer, in het kader van dergelijke keten, wanneer hun rechtstreekse onderaannemer een in artikel 12/2 bedoelde inbreuk pleegt;				x					x
§2 de hoofdaannemer en intermediaire aannemer, in het kader van een keten van onderaannemers wanneer hun onrechtstreekse onderaannemer een in artikel 12/2 bedoelde inbreuk pleegt;				x					x
§3, 1°, de opdrachtgever, buiten het kader van een onderaanneming, wanneer zijn aannemer één van de in artikel 12/2 bedoelde inbreuken pleegt;				x					x
§3, 2°, de opdrachtgever, binnen het kader van een onderaanneming, wanneer de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een in artikel 12/2 bedoelde inbreuk pleegt.				x					x

(1) strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro

(2) strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro en/of gevangenisstraf van 8 dagen tot een jaar

(3) strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro en/of gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar

(4) strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro en/of gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar

(5) administratieve geldboete van 50 tot 500 euro

(6) administratieve geldboete van 100 tot 1000 euro

(7) administratieve geldboete van 250 tot 2500 euro

(8) administratieve geldboete van 500 tot 5000 euro (artikel 51)

(9) administratieve geldboete van 1800 tot 18.000 euro (artikel 51)

Artikel 27

Nieuw artikel 12 bevat de overtredingen die thans zijn opgenomen in artikel 175, §2 (niveau 3). Zij worden opgenomen in de Vlaamse inbreukcluster 3 + 8. In functie van de eenvoud en om dubbele strafbaarstelling tegen te gaan, werden sommige inbreuken herschikt en/of samengevoegd.

Artikel 12, §1, 1° (geen arbeidskaart/arbeidsvergunning): komt overeen met de huidige artikelen 175, §2, 1° en 4°, SSW. Werken na intrekking van de arbeidsvergunning of arbeidskaart wordt niet langer opgenomen als aparte inbreuk, daar deze overtreding onder de noemer werken zonder arbeidsvergunning of arbeidskaart valt.

Artikel 12, §1, 2° (overtreding grenzen/voorwaarden arbeidskaart): komt overeen met de huidige artikelen 175, §2, 2° en 3°, SSW. Het overschrijden van de duur van de arbeidsvergunning of arbeidskaart wordt niet langer opgenomen als aparte inbreuk, daar deze overtreding onder de noemer 'overschrijding van de grenzen of de voorwaarden van de arbeidsvergunning of arbeidskaart' valt.

Artikel 12, §1, 3° (niet teruggeven): komt overeen met het huidige artikel 175, §2, 5°, SSW.

Net zoals dit het geval is in de huidige sanctiebepalingen (artikel 175 en 103 SSW), wordt voor bepaalde inbreuken vermeld in artikel 12 een vermenigvuldiging van de geldboete voorzien met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag echter niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

Paragraaf 2: een bijkomende sanctie van verbeurdverklaring kan worden opgelegd door de rechter ingeval van strafrechtelijke vervolging door de correctionele rechtbank. In afwijking van de algemene regel uit het Sw (artikel 42, 1°) kan de verbeurdverklaring ook slaan op zaken die niet behoren tot de eigendom van de overtreder. Deze bepaling komt overeen met huidig artikel 175, §4, SSW.

Artikel 28

Nieuw artikel 12/1 bevat de overtreding die thans opgenomen is in artikel 175, §1, SSW (niveau 4). Zij wordt opgenomen in de Vlaamse inbreukcluster 4 + 9.

Net zoals dit het geval is in de huidige sanctiebepalingen (artikel 175 en 103 SSW), wordt voor de inbreuk vermeld in artikel 12/1 een vermenigvuldiging van de geldboete voorzien met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag echter niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

Voor deze inbreuk (hoogste clusterniveau) kan de rechter een bijkomende sanctie opleggen van exploitatieverbod, bedrijfssluiting en/of beroepsverbod. Deze bijkomende sanctie werd reeds in artikel 175 SSW voorzien voor de hoogste sanctieniveaus (niveau 4), en komt overeen met de huidige artikelen 106 en 107 SSW.

Paragraaf 2: een bijkomende sanctie van verbeurdverklaring kan worden opgelegd door de rechter ingeval van strafrechtelijke vervolging door de correctionele rechtbank. In afwijking van de algemene regel uit het Sw (artikel 42, 1°) kan de verbeurdverklaring ook slaan op zaken die niet behoren tot de eigendom van de overtreder. Deze bepaling komt overeen met huidig artikel 175, §4, SSW.

Artikel 29

Nieuw artikel 12/2 bevat de overtredingen die thans opgenomen zijn in artikel 175, §1/1, SSW (niveau 4), ter omzetting van richtlijn 2009/52/EG van 18 juni 2009 tot vaststelling van minimumnormen inzake sancties en maatregelen tegen werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen. Zij worden opgenomen in de Vlaamse inbreukcluster 4 + 9.

Artikel 12/2, §1, 1°, komt overeen met huidig artikel 175, §1/1, 1°.

Artikel 12/2, §1, 2°, komt overeen met huidig artikel 175, §1/1, 2°.

Huidig artikel 175, §1/1, 3°, wordt niet opgenomen, daar het tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort (Dimona-aangifte – Déclaration Immédiate/ Onmiddellijke Aangifte).

Net zoals dit het geval is in de huidige sanctiebepalingen (artikel 175 en 103 SSW), wordt voor de inbreuk vermeld in artikel 12/2 een vermenigvuldiging van de geldboete voorzien met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag echter niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

Voor deze inbreuk (hoogste clusterniveau) kan de rechter een bijkomende sanctie opleggen van exploitatieverbod, bedrijfssluiting en/of beroepsverbod. Deze bijkomende sanctie werd reeds in artikel 175 SSW voorzien voor de hoogste sanctieniveau's (niveau 4), en komt overeen met de huidige artikelen 106 en 107 SSW.

Paragraaf 2: een bijkomende sanctie van verbeurdverklaring kan worden opgelegd door de rechter ingeval van strafrechtelijke vervolging door de correctionele rechtbank. In afwijking van de algemene regel uit het Sw (artikel 42, 1°) kan de verbeurdverklaring ook slaan op zaken die niet behoren tot de eigendom van de overtreder. Deze bepaling komt overeen met huidig artikel 175, §4, SSW.

Artikel 30

Nieuw artikel 12/3 bevat de overtredingen die thans opgenomen zijn in artikel 175, §3, SSW (niveau 4). Zij worden opgenomen in de Vlaamse inbreukcluster 4 + 9.

Net zoals dit het geval is in de huidige sanctiebepalingen (artikel 175 en 103 SSW), wordt voor de inbreuk vermeld in artikel 12/3 een vermenigvuldiging van de geldboete voorzien met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag echter niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

Voor deze inbreuk (hoogste clusterniveau) kan de rechter een bijkomende sanctie opleggen van exploitatieverbod, bedrijfssluiting en/of beroepsverbod. Deze bijkomende sanctie werd reeds in artikel 175 SSW voorzien voor de hoogste sanctieniveau's (niveau 4), en komt overeen met de huidige artikelen 106 en 107 SSW.

Paragraaf 2: een bijkomende sanctie van verbeurdverklaring kan worden opgelegd door de rechter ingeval van strafrechtelijke vervolging door de correctionele rechtbank. In afwijking van de algemene regel uit het Sw (artikel 42, 1°) kan de verbeurdverklaring ook slaan op zaken die niet behoren tot de eigendom van de overtreder. Deze bepaling komt overeen met huidig artikel 175, §4, SSW.

Artikel 31

Nieuw artikel 12/4 bevat de overtredingen inzake ketenaansprakelijkheid die thans opgenomen zijn in artikel 175, §3/1, §3/2 en §3/3, SSW (niveau 4), ter omzetting van richtlijn 2009/52/EG van 18 juni 2009 tot vaststelling van minimumnormen inzake sancties en maatregelen tegen werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen. Zij worden opgenomen in de Vlaamse inbreukcluster 4 + 9.

Net zoals dit het geval is in de huidige sanctiebepalingen (artikel 175 en 103 SSW), wordt voor de inbreuk vermeld in artikel 12/4 een vermenigvuldiging van de geldboete voorzien met het aantal bij de inbreuk betrokken werknemers. De vermenigvuldigde geldboete mag echter niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

Artikel 32

Nieuw artikel 12/5 bevat de bepalingen inzake exploitatieverbod en bedrijfssluiting, momenteel opgenomen in artikel 106 SSW.

Artikel 33

Nieuw artikel 12/6 bevat de bepalingen inzake beroepsverbod en bedrijfssluiting, momenteel opgenomen in artikel 107 SSW.

Artikel 34

Nieuw artikel 12/7 bevat de kennisgeving van illegale tewerkstelling door sociaal-rechtelijk inspecteurs aan aannemers en opdrachtgevers in kader van de keten-aansprakelijkheid, ter omzetting van richtlijn 2009/52/EG van 18 juni 2009 tot vaststelling van minimumnormen inzake sancties en maatregelen tegen werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen. Deze bepaling is momenteel opgenomen in artikel 49/2 SSW.

Artikel 35

Dit artikel bevat de strafbepalingen in geval van herhaling (huidig artikel 108 SSW). De toevoeging van een termijn van vijf jaar maakt de bepaling analoog aan de bepaling inzake herhaling opgenomen in de Vlaamse reglementering private arbeidsbemiddeling, sociale economie en dienstencheques.

Artikel 36

Dit artikel betreft de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de werkgever voor de betaling van de strafrechtelijke geldboete die opgelegd werd aan de aangestelde of de lasthebber. De bestaande bepaling van artikel 104 SSW wordt opgenomen in de wet van 30 april 1999.

Artikel 37

Dit betreft een klassieke bepaling die wordt voorzien bij opname van strafbepalingen in een decreet: sommige bepalingen van het algemeen strafrecht worden van toepassing verklaard.

In principe zijn de regels van het algemeen strafrecht niet van toepassing op de bijzondere strafrechtelijke bepalingen die door de gemeenschappen worden ontworpen, tenzij daarin uitdrukkelijk wordt voorzien.

Zoals in het sociaal strafrecht algemeen gangbaar is, wordt uitdrukkelijk bepaald dat de regels van boek I van het Strafwetboek van toepassing blijven.

Gezien artikel 36 specifieke bepalingen met betrekking tot herhaling opneemt, wordt hoofdstuk V van het Strafwetboek (regels inzake herhaling) uitgesloten.

De regels inzake deelneming aan strafrechtelijke inbreuken (hoofdstuk VII van het Strafwetboek) en verzachtende omstandigheden (artikel 85 van het Strafwetboek) blijven wel van toepassing.

Er wordt evenwel uitdrukkelijk voorzien dat de toepassing van verzachtende omstandigheden bij herhaling niet geldt.

Deze bepaling is analoog aan deze die zijn opgenomen in de Vlaamse regelgeving inzake private arbeidsbemiddeling, sociale economie en dienstencheques.

Artikel 38

Dit artikel betreft de verjaringstermijn. Rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van de wet van 30 april 1999 en de uitvoeringsbesluiten, verjaren na vijf

jaar. Deze verjaringstermijn betreft niet alleen de strafvordering maar ook de burgerlijke rechtsvordering.

Deze bepaling is analoog aan de verjaringsbepaling die opgenomen is in de Vlaamse regelgeving inzake sociale economie en dienstencheques.

Artikel 39

De Vlaamse Adviescommissie voor Economische Migratie neemt, wat de Vlaamse bevoegdheden betreft, de taken van de huidige federale Adviesraad voor de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten over. De adviescommissie adviseert de Vlaamse Regering bij de uitvoering van de haar toegekende bevoegdheden: er wordt advies gevraagd over ontwerpen van besluit inzake economische migratie, behalve in geval van hoogdringendheid.

De adviescommissie wordt opgericht binnen de SERV. De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en de werkingsregels van de Adviescommissie voor Economische Migratie, en kan de opdrachten ervan specificeren.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van de wet van 10 juli 2001 tot bevordering van buurt-diensten en -banen

Dit hoofdstuk wijzigt bepalingen in de materiewet inzake dienstencheques.

Artikel 40

Onder de federale regelgeving werd het toepassingsgebied van de reglementering dienstencheques geregeld bij koninklijk besluit. Met het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2015 werd het criterium 'hoofdverblijfplaats van de gebruiker' gekozen als territoriaal aanknopingscriterium.

Naar aanleiding van de bepalingen in de bijzondere wet hieromtrent werd in een samenwerkingsprotocol tussen de regio's bepaald dat de hoofdverblijfplaats van de gebruiker zou worden gebruikt als territoriaal aanknopingspunt.

Deze keuze komt niet volledig overeen met de suggestie van de bijzondere wetgever. In de parlementaire voorbereiding van de zesde staatshervorming wordt gesteld dat: "In het kader van de overgedragen materiële bevoegdheid inzake de dienstencheques, dient er rekening mee te worden gehouden dat het een consumentensubsidie betreft ter bevordering van de buurtdiensten en -banen in een bepaald gewest. De 'plaats van de prestatie' zal aldus het geschikte criterium zijn." (*Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5/2232-1, 107). Als criterium wordt aldus gesuggereerd om gebruik te maken van de plaats van de prestatie, evenwel zonder enige verdere toelichting.

Dat het gekozen aanknopingscriterium niet overeenstemt met het gesuggereerde criterium is echter niet problematisch. Op grond van de artikelen 5, 39 en 134 van de Grondwet in samenhang gelezen met de artikelen 2 en 19, §3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kan het Vlaamse Gewest het criterium vaststellen dat bepaalt of een situatie binnen haar territorium plaatsvindt of niet (*Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5/2232-1, 106). Het gekozen criterium is wel nog onderworpen aan de controle van het Grondwettelijk Hof. Het Grondwettelijk Hof zal nagaan of het gekozen criterium er niet toe leidt dat het gewest zijn bevoegdheid overschrijdt. Het Grondwettelijk Hof verwoordt het principe als volgt: "Met inachtneming van de grondwettelijke bepalingen kan elke decreetgever het criterium of de criteria bepalen met toepassing waarvan het onderwerp van de door hem uitgevaardigde regeling, naar zijn inzicht, gelokaliseerd is binnen zijn bevoegdheidsgebied. De gekozen criteria zijn evenwel onderworpen aan de

toetsing van het Hof, dat tot opdracht heeft erover te waken dat de decreetgever noch zijn materiële, noch zijn territoriale bevoegdheid overschrijdt.”¹

Verder stelt het Grondwettelijk Hof dat er voor maatregelen in principe een exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling geldt. Dit veronderstelt, dixit het Hof, dat het onderwerp van iedere regeling die een gewestwetgever uitvaardigt, moet kunnen worden gelokaliseerd binnen het gebied waarvoor hij bevoegd is, zodat iedere concrete verhouding of situatie slechts door één enkele wetgever wordt geregeld.² Zoals gesteld in de parlementaire voorbereiding van de zesde staatshervorming is het mogelijk dat een situatie een aanknopingspunt heeft in meerdere gewesten. Indien elk gewest verschillende criteria zou kiezen kan dit leiden tot vervelende situaties. Sommige burgers kunnen dan immers uit het systeem worden gesloten terwijl andere van twee verschillende regelingen gebruik kunnen maken. Het is bijgevolg aangewezen dat de gewesten na overleg komen tot een uniform criterium. Ook de federale regelgever geeft aan dat elke wijziging van de aanknopingspunten, voorgesteld in de memorie van toelichting, aanleiding moet geven tot een overleg tussen de bevoegde overheden. Dit lijkt op basis van de overwegingen in deze paragraaf ook aangewezen.

Op basis van het voorgaande, en gezien het belang van het aanknopingspunt, werd op het niveau van de gewestelijke administraties samengezeten om dit te bespreken. Hieruit vloeiden verschillende conclusies voort. Ten eerste dat op basis van de synthesesetabel 'budget RVA 2015 – bevoegdheidsoverdrachten' kan worden vastgesteld dat voor de verdeling van de middelen dienstencheques als aanknopingspunt werd gekozen voor 'gewest aangekochte dienstencheques'. In de praktijk komt dit neer op de woonplaats van de gebruiker. We stellen dus vast dat het criterium dat naar voren werd geschoven door de federale regelgever niet werd gebruikt door de federale administratie.

Ten tweede dient rekening te worden gehouden met de aard en het onderwerp van de toegewezen materiële bevoegdheid om een oordeel te kunnen vormen over de lokalisatie van een norm binnen het door de Grondwet toegewezen territoriale bevoegdheidsgebied.³ De memorie van toelichting bij het ontwerp tot bijzondere wet betreffende de Zesde Staatshervorming voegt hier nog het doel van de toegewezen maatregel aan toe. In het licht hiervan schuift de memorie van toelichting de plaats van prestatie als geschikt aanknopingspunt naar voren.⁴ Wat de aard en het onderwerp van de maatregel betreft, stellen we vast dat de dienstencheque (DC) een consumentensubsidie voor huishoudelijke diensten is. Het is aan ieder gewest om de consumenten in zijn territorium te ondersteunen. De woonplaats van de gebruiker is dan ook vanuit dit oogpunt meer geschikt als criterium.

Ten derde is het criterium zoals voorgesteld in de federale memorie van toelichting praktisch moeilijk te bepalen. Zo is de plaats van prestatie voor diensten buiten de hoofdverblijfplaats van de gebruiker moeilijk vast te stellen. Dit kan bijvoorbeeld een probleem vormen voor het uitgiftebedrijf en zou een zware kost kunnen be-

¹ Arbitragehof 30 januari 1986, nr. 9/86, 5.B.1.; Arbitragehof 30 januari 1986, nr. 10/86, 8.B.1.; Arbitragehof 26 maart 1986, nr. 17/86, 3.B.7.c; Arbitragehof 11 december 1996, nr. 72/96, B.7.2.; Arbitragehof 17 mei 2000, 56/2000, B.3; Arbitragehof 20 november 2001, nr. 145/2001, B.6.; Arbitragehof 19 april 2006, nr. 51/2006, B.9.2.

² Arbitragehof 30 januari 1986, nr. 9/86, 5.B.1.; Arbitragehof 30 januari 1986, nr. 10/86, 8.B.; Arbitragehof 26 maart 1986, nr. 17/86, 3.B.7.c; Arbitragehof 11 december 1996, nr. 72/96, B.7.1.; Arbitragehof 17 mei 2000, 56/2000, B.3; Arbitragehof 19 april 2006, nr. 51/2006, B.9.1.

³ Het doel van de toegewezen maatregel zoals opgenomen in de memorie van toelichting is niet terug te vinden in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie Grondwettelijk Hof 19 april 2006, arrest 51/2006, B.9.3.

⁴ Parlementair stuk 5-2232/1, memorie van toelichting, 71. Dit criterium kan worden teruggevonden in oudere rechtspraak van het Arbitragehof, zie bijvoorbeeld Arbitragehof 30 januari 1986, nr. 9/86, 5.B.1.

tekenen om de maatregel te handhaven. Tegelijk is het volgens rechtspraak van het Grondwettelijk Hof noodzakelijk om een criterium vast te stellen dat duidelijk bepaalt welke overheid bevoegd is. Dit is met het criterium 'plaats van de prestatie' niet het geval.

Het criterium 'woonplaats van de gebruiker' werd dan ook door de verschillende gewestelijke administraties voorgesteld aan de verschillende politieke verantwoordelijken. Deze keuze werd politiek bestendigd door de bevoegde gewestelijke kabinetten. In artikel 2 van het protocol van 10 november 2015, gesloten tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in het kader van de bevoegdheid inzake dienstencheques wordt dan ook gekozen voor de woonplaats van de gebruiker die de subsidie geniet.

De woonplaats van de gebruiker wordt omschreven met het begrip 'hoofdverblijfplaats'. Het begrip hoofdverblijfplaats is immers een wettelijk geregeld en dus een rechtszeker begrip. De wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en de uitvoeringsmaatregelen ervan, bepalen immers wat onder dit begrip moet worden verstaan.

Met betrekking tot de specificatie dat enkel gebruikers met een hoofdverblijfplaats in het Vlaamse Gewest gebruik kunnen maken van de Vlaamse dienstencheques, stelt de Raad van State, in haar advies nummer 58.494/1 van 14 december 2015, dat het aangewezen is dat deze specificatie ook zou gebeuren door de decreetgever. Om deze reden wordt deze bepaling hierin opgenomen.

Het tweede element dat in dit artikel wordt geregeld betreft het decretaal verankeren van de erkenningsvoorwaarden die betrekking hebben op non-discriminatie.

In de parlementaire resolutie omtrent discriminatie van 28 oktober 2015, in het bijzonder in de dienstenchequesector, werd gevraagd om een proportioneel sanctie-instrumentarium te voorzien. Na overleg met de sociale partners werd besloten om een sanctie-instrumentarium te voorzien zoals dit reeds bestaat binnen de sector van de private arbeidsbemiddeling.

De minister bevoegd voor tewerkstellingsbeleid maakte een actieplan op om discriminatie aan te pakken. Eén van de acties is de opmaak van het proportioneel sanctie-instrumentarium.

Momenteel is een sanctionering enkel mogelijk onder het algemene federale kader of via de intrekking van de erkenning indien de erkende onderneming niet meer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet. Er werd in overleg met de sector besloten om een getrappt sanctie-instrumentarium op te maken voor discriminatie bij dienstencheques (net zoals nu reeds het geval is bij private arbeidsbemiddeling). Naast de intrekking van de erkenning wordt hierbij voorzien in strafrechtelijke en administratiefrechtelijke sancties. Deze werkwijze biedt de mogelijkheid om op korte termijn deze problematiek aan te pakken.

De erkenningsvoorwaarden rond discriminatie die reeds opgenomen zijn in het koninklijk besluit worden overgenomen in de wettelijke erkenningsvoorwaarden en er worden sanctiebepalingen opgenomen in de wet en in het Inspectiedecreet. De sanctiezwarte wordt dan afgestemd op de gelijkaardige bepalingen hieromtrent bij uitzendarbeid.

De sanctionering van deze inbreuken wordt dan ook ingepast binnen de bestaande sanctieniveaus in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. De clusters omvatten vier strafrechtelijke niveaus en vijf niveaus van administratieve geldboeten.

Inbreuk	Strafrechtelijke sancties				Administratieve geldboeten				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Discriminatie binnen de dienstenchequesector		X					X		

- (1) strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro
 (2) strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro en/of gevangenisstraf van 8 dagen tot een jaar
 (3) strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro en/of gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar
 (4) strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro en/of gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar
 (5) administratieve geldboete van 50 tot 500 euro
 (6) administratieve geldboete van 100 tot 1000 euro
 (7) administratieve geldboete van 250 tot 2500 euro (zie artikel 48)
 (8) administratieve geldboete van 500 tot 5000 euro
 (9) administratieve geldboete van 1800 tot 18.000 euro

Voor de omschrijving van discriminatie wordt niet langer verder verwezen naar de federale regelgeving. Er wordt een verwijzing opgenomen het Vlaamse decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. In dit decreet wordt het begrip discriminatie voor de Vlaamse arbeidsmarkt omschreven. Het is dan ook aangewezen om naar deze eigen definitie te verwijzen.

Overeenkomstig de bepalingen in het decreet Private Arbeidsbemiddeling van 10 december 2010 wordt ook hier een verplichting opgenomen voor de Vlaamse Sociale Inspectie om de inbreuken op de erkenningsvoorwaarden door te geven aan de adviescommissie voor dienstenchequeactiviteiten. Op deze manier is het mogelijk voor de adviescommissie om haar adviesrol inzake de intrekking van erkenningen op een volwaardige manier op te nemen.

Het gegeven of een werkgever op de hoogte dient te zijn van de risico's op discriminatoire praktijken in een bepaalde omgeving is een feitenkwestie. Dit zal dan ook geval per geval moeten worden onderzocht. Ook onder de bestaande reglementering is dit reeds het geval. Het is uiteraard niet voldoende om enkel een contract te laten ondertekenen met een non-discriminatieclausule. De werkgever kan bijvoorbeeld geïnformeerd worden door zijn werknemer dat de omgeving waarin hij of zij moet werken risico's op discriminatie inhoudt.

Indien deze signalen niet worden onderzocht, enkel op basis van het contract met de klant, zal de werkgever niet voldoen aan zijn verplichting opgenomen onder 2°. De opname van een non-discriminatieclausule in het klantencontract is een eerste goede stap, maar indien nadien vanuit de poetsmedewerker signalen komen, dan moet hier door de werkgever adequaat op gereageerd worden. Het is echter niet mogelijk of wenselijk om een sluitende lijst van situaties te geven waarin de werkgever op de hoogte dient te zijn. De feitenrechter zal hierover binnen het kader van de reglementering een uitspraak doen.

Artikel 41

Het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie voegde een artikel 10ter toe aan de wet van 20 juli 2001. Hierdoor werd het toezicht op de bepalingen inzake dienstencheques, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, geregeld door het Vlaamse Inspectiedecreet. De betrokken regelgeving blijkt ook federale bepalingen te bevatten inzake de arbeidsovereenkomst (afdeling 2 van hoofdstuk II).

Het Vlaamse Gewest kan het toezicht alleen regelen conform de bevoegdheidsverdelende regels zoals bepaald in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot

hervorming der instellingen. Om enige verwarring te vermijden worden de federale bepalingen expliciet uitgezonderd.

Artikel 42

In de strafbepalingen die betrekking hebben op de dienstencheques worden de aspecten die verbonden zijn aan het arbeidsrecht (de arbeidsovereenkomst) opgeheven. Deze bevoegdheid is immers op basis van de bijzondere wet federaal gebleven. Om enige verwarring te vermijden worden deze bepalingen dan ook expliciet opgeheven.

Artikel 43

Dit artikel voorziet in de strafbaarstelling van discriminatie door de dienstenchequeonderneming, zoals toegelicht in artikel 40.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht

Dit hoofdstuk brengt voor verschillende materies wijzigingen aan in het Inspectiedecreet.

Artikel 44

Dit artikel brengt artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht in overeenstemming met de nieuwe bevoegdheden die zijn overgedragen door de zesde staatshervorming.

De bepaling onder punt 1 moet samen gelezen worden met artikel 22 van dit ontwerp van decreet. De controlebevoegdheid van de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs wordt uitgebreid tot de controle van de materie loopbaanonderbreking, voor zover het tot onze bevoegdheden behoort.

De bepaling onder punt 2 moet samen gelezen worden met artikel 24 van dit ontwerp. De arbeidsrechtelijke aspecten van het betaald educatief verlof worden uitgesloten uit de gewestelijke controlebevoegdheid. Het gaat om de gelijkschakeling van uren afwezigheid aan arbeidsuren (artikel 115), bescherming tegen ontslag (artikel 118) en stopzetting betaling loon ingeval van bedrog door werknemer (artikel 119).

De bepaling onder punt 3 moet samen gelezen worden met artikel 2 van dit ontwerp. Het betreft de formele specificering van de bevoegdheden van de sociaalrechtelijk inspecteurs inzake PWA.

De bepaling onder punt 4 moet samen gelezen worden met artikel 20 van het ontwerp. Het betreft de formele specificering van de bevoegdheden van de sociaalrechtelijk inspecteurs inzake sociale tewerkstelling door het OCMW.

De bepaling onder punt 5 moet samen gelezen worden met artikel 41 van het ontwerp. De bepalingen die betrekking hebben op het arbeidsrechtelijk aspect van dienstencheques, worden uitgesloten van de gewestelijke controlebevoegdheid. De bepalingen inzake arbeidsovereenkomst zijn expliciet voorbehouden aan de federale overheid.

Punt 6 breidt de bevoegdheden van de sociaalrechtelijke inspecteurs uit met de controle en het toezicht op de regelgeving inzake economische migratie (arbeidskaarten en beroepskaarten).

Punt 7 zorgt ervoor (door de opheffing van de huidige bepaling) dat het volledige Inspectiedecreet van toepassing is op het toezicht en de controle op de naleving van de wet van 30 april 1999. Vóór de zesde staatshervorming gebeurde dit volgens de toepasselijke federale bepalingen. Hierdoor werd enkel artikel 4 van het Inspectiedecreet van toepassing verklaard op het toezicht en de controle door Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs op deze materie.

In de nieuwe bepaling wordt opgenomen dat de door de federale overheid aangewezen beëdigde ambtenaren het Vlaamse controlekader toepassen tijdens hun controles op de regelgeving inzake economische migratie (arbeidskaarten en beroepskaarten). Overeenkomstig het verticaliteitsbeginsel wordt het controlekader van een materie vastgelegd door de overheid die de regelgevende bevoegdheid inzake de materie bezit.

Artikel 45

Deze bepaling duidt de regionale inspectiedienst aan als medebevoegd voor controles inzake tewerkstelling buitenlandse werknemers die tot de federale bevoegdheid behoren. Volgens het verticaliteitsbeginsel en afspraken tussen de verschillende regionale en federale actoren, komt het aan elke overheid toe haar bevoegde inspectiediensten aan te duiden in eigen regelgeving, ook ingeval medebevoegdheid. Het controlekader voor deze controles wordt echter bepaald door de overheid die de regelgevende (hoofd)bevoegdheid bezit. Bijgevolg volgen de regionale inspecteurs voor deze controles het federale controlekader van het Sociaal Strafwetboek.

Artikel 46

Aangezien de bepalingen van het Inspectiedecreet nu ook van toepassing zijn op de materie inzake zelfstandige beroepsactiviteit, wordt de definitie van 'werkgevers' aangevuld met een extra gelijkschakeling. In functie van een uniforme lezing van de bepalingen in het Inspectiedecreet, wordt de vreemdeling die een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent, gelijkgesteld aan de werkgever. Dit is onder meer van belang voor de toerekening van de sanctiebepalingen (artikel 14, Inspectiedecreet).

Artikel 47

De ondervraagde krijgt een kopie van de tekst van het verhoor, uiterlijk een maand na het verhoor. Naar analogie met artikel 63 van het Sociaal Strafwetboek, krijgt de aangeduide ambtenaar de mogelijkheid om te beslissen deze termijn uit te breiden tot maximum 6 maanden (3 maanden, eenmaal verlengbaar). Deze door de Vlaamse Regering aangeduide ambtenaar moet belast zijn met het toezicht en de controle van de opdrachten van de sociaal inspecteurs, en kan op grond hiervan een beslissing nemen met betrekking tot het uitstel van de communicatie van de processen-verbaal van verhoor. Dit uitstel kan verantwoord zijn in bepaalde bijzondere omstandigheden die in elk individueel geval moeten beoordeeld worden. We kunnen het voorbeeld aanhalen van de werknemer waarvoor er redenen zijn om te vrezen dat deze onder druk wordt gezet door zijn werkgever. Of nog, complexe onderzoeken naar criminele organisaties die zich bezighouden met sociale fraude. Hierbij kan het opportuun zijn dat de daders elkaar gedurende een bepaalde periode niet kunnen informeren over de precieze afgelegde verklaringen in de loop van het onderzoek. Omwille van de moeilijkheid om deze bijzondere omstandigheden te bepalen doet het artikel het uitstel van de communicatie van het proces-verbaal van verhoor niet afhangen van ernstige en uitzonderlijke omstandigheden, zoals

dat het geval is in artikel 28quinquies, §2, derde lid, en in artikel 57, §2, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering. Dit algemeen begrip is immers onduidelijk. Daarenboven rust op de bevoegde ambtenaar de verplichting om zijn individuele beslissing tot uitstel te motiveren en deze toe te voegen aan het dossier.

Artikel 48

De bepalingen in artikel 13/3, §1, 1° en 2°, worden opgeheven, naar analogie met de bepalingen van artikel 42 van dit ontwerp van decreet. Deze bepalingen leggen een administratieve geldboete op waarbij de inbreuk betrekking heeft op het arbeidsrechtelijk aspect van dienstencheques (de arbeidsovereenkomst). Daar de arbeidsrechtelijke verhoudingen door de bijzondere wet expliciet zijn voorbehouden aan de federale wetgever, is de Vlaamse decreetgever hierin niet bevoegd.

Dit artikel voorziet verder in de administratieve sanctionering van discriminatie door de dienstenchequeonderneming, zoals toegelicht in artikel 40.

Artikel 49

Dit artikel betreft de oplegging van een administratieve geldboete in de materie zelfstandige beroepsactiviteit voor vreemdelingen. De overtredingen zijn analoog aan deze besproken in artikel 12 (nieuw artikel 13 van de wet van 19 februari 1965).

Artikel 50

Dit artikel betreft de oplegging van een administratieve geldboete in de materie zelfstandige beroepsactiviteit voor vreemdelingen. De overtredingen zijn analoog aan deze besproken in artikel 13 (nieuw artikel 13/1 van de wet van 19 februari 1965).

Artikel 51

Dit artikel betreft de oplegging van een administratieve geldboete in de materie tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

De overtredingen in de eerste paragraaf zijn analoog aan deze besproken in artikel 27 (nieuw artikel 12 van de wet van 30 april 1999).

De overtreding in de tweede paragraaf is analoog aan deze besproken in artikel 28 (nieuw artikel 12/1 van de wet van 30 april 1999).

De overtredingen in de derde paragraaf zijn analoog aan deze besproken in artikel 29 (nieuw artikel 12/2 van de wet van 30 april 1999).

De overtredingen in de vierde paragraaf zijn analoog aan deze besproken in artikel 30 (nieuw artikel 12/3 van de wet van 30 april 1999).

De overtredingen in de vijfde paragraaf zijn analoog aan deze besproken in artikel 31 (nieuw artikel 12/4 van de wet van 30 april 1999).

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”

Dit hoofdstuk wijzigt twee bepalingen inzake VDAB.

Artikel 52

Met deze bepaling krijgt VDAB de taak om aan jongeren (onder de 25 jaar) die niet ingeschreven zijn als werkzoekende en die hun studies hebben stopgezet, die niet beschikken over een diploma of getuigschrift, noch opleiding volgen of aan het werk zijn, een passend aanbod te doen.

De diploma's of getuigschriften die hier worden beoogd zijn deze opgesomd in de conceptnota 'Samen tegen schooluitval' die werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 23 juni 2015.

Met het invoeren van deze bepaling komen de Vlaamse Regering en de VDAB tegemoet aan de aanbeveling van de Raad van de Europese Unie van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie (2013/C 120/01). Eén van de aanbevelingen die werden gemaakt is de volgende: “Ervoor te zorgen dat alle jongeren jonger dan 25 jaar binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het formele onderwijs hebben verlaten, een deugdelijk aanbod krijgen voor een baan, voortgezette scholing, een plaats in het leerlingstelsel of een stage.”.

Voor de jongeren die bij de VDAB zijn ingeschreven als werkzoekende vormt deze aanbeveling geen probleem, maar tot op heden ontbrak echter een bepaling die de VDAB in staat stelt om voor de jongeren die niet zijn ingeschreven als werkzoekende dit aanbod te voorzien. Deze laatste groep moet geïdentificeerd kunnen worden. Hiervoor dienen data van Onderwijs en VDAB aan elkaar gekoppeld te worden.

Deze decretale bepaling vormt tevens de basis om de nodige gegevens op te vragen en uit te wisselen met de databanken van Onderwijs zoals voorgeschreven door de privacywetgeving.

Artikel 53

Dit artikel voorziet in een vermindering van het aantal algemene directeurs bij de VDAB. De gedelegeerd bestuurder zal voortaan worden bijgestaan door twee in plaats drie algemene directeurs.

Hoofdstuk 10. Wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités

Dit hoofdstuk wijzigt de subsidiëring van ERSV.

Artikel 54

Dit artikel voorziet in de stopzetting van de subsidiëring van de erkende regionale samenwerkingsverbanden zoals geregeld bij artikel 31 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités. Dit zowel voor hun activiteiten op het vlak van streekbeleid als op het vlak van loopbaan- en diversiteitsbeleid.

De stopzetting treedt inwerking vanaf 1 september 2016. Vanaf 1 september 2016 worden de middelen aangewend voor het nieuwe streekbeleid evenals het nieuwe loopbaan- en competentiebeleid.

Hoofdstuk 11. Wijziging van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010

Dit hoofdstuk heft de federale sanctiebepalingen aangaande illegale tewerkstelling op, voor wat de Vlaamse bevoegdheden betreft.

Artikel 55

Artikel 175 van het Sociaal Strafwetboek, dat de federale sancties bevat inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers, wordt opgeheven voor zover het de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest betreft. De geregionaliseerde sancties werden ingevoerd in de materiewet (zie artikelen 27 tot en met 31 van dit ontwerp).

In overeenstemming met artikel 6, §1, IX, 3°, blijft het artikel van toepassing voor zover het sancties betreft op de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen (federale bevoegdheid). De federale overheid neemt deze artikelen op in een nieuw artikel 175/1 SSW. Daarnaast blijft artikel 175 SSW van toepassing op de tewerkstelling van au pairs.

Hoofdstuk 12. Inwerkingtreding

Artikel 56

De bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2017, met uitzondering van artikel 54, dat op 1 september 2016 in werking treedt.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 2. In artikel 8, §12, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, wordt tussen het woord "artikel" en het woord "en" de zinsnede ", met uitzondering van de bepalingen van paragraaf 4, derde lid, en paragraaf 10," ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen

Art. 3. In artikel 1, eerste lid, van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen, vervangen bij de wet van 2 februari 2001, wordt het woord "Koninkrijk" vervangen door de woorden "Vlaamse Gewest".

Art. 4. Artikel 2 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 2 februari 2001, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. De Vlaamse Regering kan bepaalde categorieën van vreemdelingen vrijstellen van de verplichting, vermeld in artikel 1, vanwege de aard van het beroep, of om andere redenen, met uitzondering van de redenen die betrekking hebben op de specifieke verblijfssituatie van de vreemdeling."

Art. 5. In artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 28 juni 1984, 2 februari 2001, 1 mei 2006 en 1 maart 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “de afgevaardigde ambtenaar die door de Minister van Middenstand is aangewezen” vervangen door de woorden “de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “De Koning” en het woord “Hij” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering”, en worden de woorden “afgevaardigde ambtenaar” vervangen door de woorden “aangewezen dienst”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “De Koning” en het woord “Hij” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering”.

Art. 6. In artikel 6 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 1 mei 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “De afgevaardigde ambtenaar die door de Minister van Middenstand is aangewezen” vervangen door de woorden “De door de Vlaamse Regering aangewezen dienst”;

2° in het tweede, vijfde en zevende lid worden de woorden “afgevaardigd ambtenaar” vervangen door de woorden “aangewezen dienst”;

3° in het tweede, derde, vierde, zesde en zevende lid worden de woorden “Minister van Middenstand” vervangen door de woorden “Vlaamse Regering”;

4° in het vierde en het zesde lid wordt het woord “zijn” vervangen door het woord “haar”.

Art. 7. In artikel 7 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 2 februari 2001, worden de woorden “Minister van Middenstand” vervangen door de woorden “door de Vlaamse Regering aangewezen dienst”.

Art. 8. In artikel 8 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 28 juni 1984, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “door de Koning voor de duur van zes jaar benoemd op voorstel van de Minister van Middenstand” vervangen door de woorden “door de Vlaamse Regering voor de duur van zes jaar benoemd”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De Raad wordt voorgezeten door de voorzitter of een ondervoorzitter, en bestaat uit ten minste drie leden.”;

3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering kan een commissaris bij de Raad afvaardigen.”.

Art. 9. In artikel 9, §3, van dezelfde wet worden de woorden “waarvan het bedrag door de Koning zal bepaald worden op voorstel van de Minister van Middenstand” vervangen door de woorden “waarvan het bedrag door de Vlaamse Regering bepaald wordt”.

Art. 10. In artikel 10, §1, van dezelfde wet wordt het woord “Koning” vervangen door de woorden “Vlaamse Regering”.

Art. 11. Artikel 12 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 10 januari 1977, wordt vervangen door wat volgt:

“Art.12. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 12. Artikel 13 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 2 februari 2001, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 13. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt een vreemdeling gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro, of met een van die straffen alleen, als hij in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan:

- 1° een zelfstandige activiteit uitoefent zonder in het bezit te zijn van een beroepskaart;
- 2° een zelfstandige activiteit uitoefent zonder de grenzen of de voorwaarden van de beroepskaart te respecteren;
- 3° een zelfstandige activiteit uitoefent niettegenstaande de staking van de bedrijvigheid is gelast of de sluiting van de zaak is bevolen.”.

Art. 13. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 13/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° een vreemdeling die in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan een zelfstandige activiteit uitoefent zonder toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België;
- 2° een vreemdeling die door listige kunstgrepen aan te wenden een beroepskaart onrechtmatig verkrijgt of in zijn bezit heeft;
- 3° eenieder die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen heeft afgelegd of onjuiste documenten heeft bezorgd, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 4° eenieder die wetens en willens heeft nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die hij gehouden is te verstrekken, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden.”.

Art. 14. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 13/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13/2. In geval van herhaling binnen vijf jaar kan de maximale straf, vermeld in artikel 13 en 13/1, op het dubbele van het maximum worden gebracht.”.

Art. 15. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 13/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/3. §1. Voor de inbreuken, vermeld in artikel 13 en 13/1, kan de rechter de veroordeelde het verbod opleggen om gedurende een periode van één maand tot drie jaar, zelf of via een tussenpersoon, de onderneming of inrichting waar de inbreuk is begaan, geheel of gedeeltelijk uit te baten of er onder gelijk welke hoedanigheid in dienst te worden genomen.

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 13 en 13/1, kan de rechter bovendien, als hij zijn beslissing met redenen omkleedt, de gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de onderneming of inrichting waar de inbreuken zijn begaan, voor de duur van één maand tot drie jaar.

§2. De duur van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1, gaat in vanaf de dag waarop de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is, en, bij voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de invrijheidstelling, als die laatste niet ingetrokken wordt.

De gevolgen van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1 zullen evenwel een aanvang nemen zodra de veroordeling op tegenspraak of bij verstek definitief is.

§3. De rechter kan de straffen, vermeld in paragraaf 1, alleen opleggen als dat noodzakelijk is om de inbreuken te doen stoppen of om te voorkomen dat ze zich herhalen, op voorwaarde dat de veroordeling tot die straffen in verhouding staat tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen.

De straffen, vermeld in paragraaf 1, doen geen afbreuk aan de rechten van derden."

Art. 16. In artikel 14 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "vermeld in artikel 13, 2° tot 5°" vervangen door de zinsnede ", vermeld in artikel 13, 2° en 3°, en artikel 13/1, 2° tot en met 4°";

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 17. Artikel 15 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 15. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in deze wet. In geval van herhaling is artikel 85 van het Strafwetboek niet van toepassing."

Art. 18. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 15/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 15/1. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan."

Art. 19. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 15/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 15/2. Behalve in geval van dringende noodzakelijkheid wint de Vlaamse Regering, ter uitvoering van de aan haar toegekende bevoegdheden, het advies in van de Adviescommissie voor Economische Migratie.

De Adviescommissie voor Economische Migratie wordt opgericht in de SERV. De Adviescommissie organiseert overleg over bestaande of toekomstige beleidsmaatregelen op het vlak van economische migratie.

De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en de werkingsregels van de Adviescommissie voor Economische Migratie, en kan de opdrachten ervan specificeren.”.

Hoofdstuk 4. Wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 20. In artikel 62ter van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, wordt de zinsnede “57quater” vervangen door de zinsnede “57quater, §1, §2 en §4, 2°”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 21. In de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt een artikel 106ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 106ter. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van deze afdeling en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”.

Art. 22. Aan artikel 107 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 6 juni 2010, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze afdeling en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 23. Artikel 120 van dezelfde wet, vervangen bij het koninklijk besluit van 28 maart 1995 en gewijzigd bij de wetten van 5 september 2001, 27 december 2005 en 27 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 120. De werkgevers kunnen bij het Vlaams Ministerie van Werk en Sociale Economie de terugbetaling verkrijgen van de uren betaald educatief verlof binnen de termijnen en overeenkomstig de overige voorwaarden en modaliteiten die ter zake door de Vlaamse Regering zijn bepaald. De Vlaamse Regering kan de terugbetaling beperken tot een forfaitair bedrag.”.

Art. 24. In artikel 124 van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 24 april 2015, wordt tussen het woord “wet” en het woord “en” de zinsnede “, met uitzondering van de bepalingen van artikel 115, 118 en 119,” ingevoegd.

Art. 25. In artikel 137bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 maart 1995, de wet van 17 mei 2007 en het decreet van 18 december 2015, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. Om de terugbetaling te verkrijgen van de uren betaald educatief verlof vermeld in artikel 120, dient de werkgever de aanvraag per schooljaar in, uiterlijk op 31 december volgend op het einde van dat schooljaar. De uren betaald educatief verlof die toegekend zijn tussen 1 september van het jaar X en 31 augustus van het jaar X+1 worden geacht deel uit te maken van hetzelfde schooljaar.”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Art. 26. Aan artikel 3 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze wet is niet van toepassing op de buitenlandse werknemers die toegelaten zijn tot de arbeidsmarkt op grond van hun specifieke verblijfssituatie.”.

Art. 27. Artikel 11 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 6 juni 2010 en gewijzigd bij de wet van 11 februari 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 28. Artikel 12 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 12. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt een werkgever, zijn lasthebber of een aangestelde gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro, of met een van die straffen alleen, als hij in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan:

- 1° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder dat hij een arbeidsvergunning heeft verkregen of als de buitenlandse onderdaan niet over een arbeidskaart beschikt;
- 2° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder de grenzen of de voorwaarden van de arbeidsvergunning of arbeidskaart te respecteren;
- 3° de arbeidskaart niet heeft teruggegeven aan de buitenlandse werknemer of als hij hem die arbeidskaart heeft bezorgd tegen betaling van een bedrag of tegen vergoeding in welke vorm ook.

De geldboete die opgelegd wordt met toepassing van het eerste lid, 1° tot en met 3°, wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

§2. In afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek kan de bijzondere verbeurdverklaring, die wordt opgelegd door de rechter, ook worden toegepast op de roerende goederen en op de onroerende goederen door incorporatie of

door bestemming, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inbreuk op dit artikel of die gediend hebben tot of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, zelfs als die goederen niet behoren tot de eigendom van de overtreder.”.

Art. 29. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/1. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt de werkgever, zijn lasthebber of een aangestelde gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als hij in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan arbeid heeft doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De rechter kan bovendien de straffen, vermeld in artikel 12/5 en 12/6, uitspreken.

§2. In afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek kan de bijzondere verbeurdverklaring, die wordt opgelegd door de rechter, ook worden toegepast op de roerende goederen en op de onroerende goederen door incorporatie of door bestemming, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inbreuk op dit artikel of die gediend hebben tot of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, zelfs als die goederen niet behoren tot de eigendom van de overtreder.”.

Art. 30. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/2. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt de werkgever, zijn lasthebber of een aangestelde gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als hij in strijd zijn met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan op het ogenblik van de tewerkstelling van een onderdaan van een derde land:

- 1° niet vooraf nagegaan heeft of die over een geldige verblijfsvergunning of een andere machtiging tot verblijf beschikt;
- 2° niet, ten minste voor de duur van de tewerkstelling, een afschrift of de gegevens van zijn verblijfsvergunning of van zijn andere machtiging tot verblijf beschikbaar gehouden heeft voor de bevoegde inspectiediensten.

Als de verblijfsvergunning of de andere machtiging tot verblijf die de buitenlandse onderdaan voorlegt, een vervalsing is, is de sanctie, vermeld in het eerste lid, van toepassing als de werkgever ervan op de hoogte was dat het document vervalst was.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De rechter kan bovendien de straffen, vermeld in artikel 12/5 en 12/6, uitspreken.

§2. In afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek kan de bijzondere verbeurdverklaring, die wordt opgelegd door de rechter, ook worden toegepast op de roerende goederen en op de onroerende goederen door incorporatie of door bestemming, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inbreuk op dit artikel of die gediend hebben tot of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, zelfs als die goederen niet behoren tot de eigendom van de overtreder.”.

Art. 31. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/3. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden personen gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als ze in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan:

- 1° een buitenlandse onderdaan België hebben laten binnenkomen om er te worden tewerkgesteld, of daaraan hebben bijgedragen, tenzij de buitenlandse onderdaan in het bezit is van een geldige arbeidskaart en met uitzondering van een buitenlandse onderdaan voor wie de werkgever na zijn aankomst in België een arbeidsvergunning kan verkrijgen om er te worden tewerkgesteld;
- 2° een buitenlandse onderdaan hebben beloofd, tegen betaling van welke vergoeding ook, hetzij een betrekking voor hem te zoeken, hetzij hem een betrekking te bezorgen, hetzij formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;
- 3° van een buitenlandse onderdaan een vergoeding in welke vorm ook hebben geëist of aangenomen, hetzij om voor hem een betrekking te zoeken, hetzij om hem een betrekking te bezorgen, hetzij om formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;
- 4° als tussenpersoon zijn opgetreden tussen een buitenlandse onderdaan en een werkgever of de autoriteiten die zijn belast met de toepassing van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan, of tussen een werkgever en diezelfde autoriteiten, waarbij daden zijn gesteld die hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de vermelde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De rechter kan bovendien de straffen, vermeld in artikel 12/5 en 12/6, uitspreken.

§2. In afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek kan de bijzondere verbeurdverklaring, die wordt opgelegd door de rechter, ook worden toegepast op de roerende goederen en op de onroerende goederen door incorporatie of door bestemming, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inbreuk op dit artikel of die gediend hebben tot of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, zelfs als die goederen niet behoren tot de eigendom van de overtreder.”.

Art. 32. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/4. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt een aannemer, buiten het kader van een keten van onderaannemers, of een intermediaire aannemer, in het kader van een dergelijke keten, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als zijn rechtstreekse onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van deze wet, pleegt.

In afwijking van het eerste lid worden de aannemer en de intermediaire aannemer niet bestraft als ze in het bezit zijn van een schriftelijke verklaring waarin hun rechtstreekse onderaannemer bevestigt dat hij geen illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt en zal tewerkstellen.

In afwijking van het tweede lid worden de aannemer en de intermediaire aannemer die in het bezit zijn van de schriftelijke verklaring bestraft als ze, voorafgaand aan de inbreuk, vermeld in het eerste lid, op de hoogte zijn van het feit dat hun rechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt. Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7, zijn.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden een hoofdaannemer en een intermediaire aannemer, in het kader van een keten van onderaannemers, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als hun onrechtstreekse onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van deze wet, pleegt, als ze, voorafgaand aan de door hen gepleegde inbreuk, op de hoogte zijn van het feit dat hun onrechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt. Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7 van deze wet, zijn.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

§3. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de opdrachtgever, buiten het kader van een onderaanneming, als zijn aannemer een van de inbreuken, vermeld in artikel 12/2 van deze wet, pleegt, en als de opdrachtgever, voorafgaand aan de door hem gepleegde inbreuk, op de hoogte is van het feit dat zijn aannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt. Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7 van deze wet, zijn;
- 2° de opdrachtgever, binnen het kader van een onderaanneming, als de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van deze wet, pleegt, en als de opdrachtgever, voorafgaand aan de door hem gepleegde inbreuk, op de hoogte is van het feit dat de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt. Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7 van deze wet, zijn.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 33. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/5. §1. Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/1 tot en met 12/3, kan de rechter de veroordeelde het verbod opleggen om gedurende een periode van één maand tot drie jaar, zelf of via een tussenpersoon, de onderneming of inrichting waar de inbreuk is begaan, geheel of gedeeltelijk uit te baten of er onder gelijk welke hoedanigheid ook in dienst te worden genomen.

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/1 tot en met 12/3, kan de rechter bovendien, als hij zijn beslissing ter zake met redenen omkleedt, de gehele of gedeeltelijke sluiting van de onderneming of inrichting waar de inbreuken zijn begaan, bevelen voor de duur van één maand tot drie jaar.

§2. De duur van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1, gaat in vanaf de dag waarop de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is, en, bij voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de invrijheidstelling, als die laatste niet ingetrokken wordt.

De gevolgen van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1 zullen evenwel een aanvang nemen zodra de veroordeling op tegenspraak of bij verstek definitief is.

§3. De rechter kan de straffen, vermeld in paragraaf 1, alleen opleggen als dat noodzakelijk is om de inbreuken te doen stoppen of om te voorkomen dat ze zich herhalen, op voorwaarde dat de veroordeling tot die straffen in verhouding staat tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen.

De straffen doen geen afbreuk aan de rechten van derden.

§4. Elke inbreuk op de beschikking van het vonnis of van het arrest waarbij een verbod of sluiting wordt opgelegd met toepassing van paragraaf 1, wordt met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen.”.

Art. 34. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/6. §1. Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/1 tot en met 12/3, kan de rechter, bij de veroordeling van de werkgever, voor eigen rekening of als bestuurder, lid of bediende van een of andere vennootschap, vereniging, organisatie of onderneming, die werkgever verbieden gedurende een periode van één maand tot drie jaar het voormelde beroep rechtstreeks of onrechtstreeks en in welke hoedanigheid ook uit te oefenen.

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/1 tot en met 12/3, kan de rechter bovendien, als hij zijn beslissing ter zake met redenen omkleedt, de gehele of gedeeltelijke sluiting van de onderneming of van de vestigingen van de vennootschap, vereniging, organisatie of onderneming van de veroordeelde of waarvan de veroordeelde bestuurder is, bevelen voor een duur van één maand tot drie jaar.

§2. De duur van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1, gaat in vanaf de dag waarop de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is en, bij voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de invrijheidstelling, als die laatste niet ingetrokken wordt.

Ze wordt evenwel van kracht vanaf de dag waarop de veroordeling, op tegenspraak of bij verstek, definitief geworden is.

§3. De rechter kan de straffen, vermeld in paragraaf 1, alleen opleggen als dat noodzakelijk is om de inbreuken te doen stoppen of om te voorkomen dat ze zich herhalen, op voorwaarde dat de veroordeling tot die straffen in verhouding staat tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen.

De straffen doen geen afbreuk aan de rechten van derden.

§4. Elke inbreuk op de beschikking van het vonnis of van het arrest waarbij een verbod of sluiting wordt opgelegd met toepassing van paragraaf 1, wordt met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen.”.

Art. 35. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/7. De sociaalrechtelijk inspecteurs kunnen de aannemers, vermeld in artikel 35/9 en 35/10 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, schriftelijk ervan op de hoogte brengen dat hun rechtstreekse of onrechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt.

De sociaalrechtelijk inspecteurs kunnen de opdrachtgevers, vermeld in artikel 35/11 van de voormelde wet, schriftelijk ervan op de hoogte brengen dat hun aannemer of onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt.

- De kennisgeving, vermeld in het eerste en het tweede lid, vermeldt:
- 1° het aantal en de identiteit van de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen waarvan de inspectie heeft vastgesteld dat ze prestaties hebben geleverd in het raam van de activiteiten die de bestemming van de kennisgeving laat uitvoeren;
 - 2° de identiteit en het adres van de werkgever die de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, vermeld in punt 1°, heeft tewerkgesteld;
 - 3° de plaats waar de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen de prestaties, vermeld in punt 1°, hebben geleverd;
 - 4° de identiteit en het adres van de bestemming van de kennisgeving.

Een afschrift van de kennisgeving wordt door de sociaal inspecteurs naar de werkgever gestuurd die de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, vermeld in het derde lid, 1°, heeft tewerkgesteld.”.

Art. 36. Artikel 14 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 14. In geval van herhaling binnen vijf jaar kan de maximale straf, vermeld in artikel 12 tot en met 12/4, op het dubbele van het maximum worden gebracht.”.

Art. 37. Artikel 15 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 15. De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboetes waartoe zijn lasthebbers of aangestelden zijn veroordeeld.”.

Art. 38. Artikel 16 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 16. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in deze wet. In geval van herhaling is artikel 85 van het Strafwetboek niet van toepassing.”.

Art. 39. Artikel 17 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 17. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”.

Art. 40. Artikel 19 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19. Behalve in geval van dringende noodzakelijkheid wint de Vlaamse Regering, ter uitvoering van de bevoegdheden die aan haar zijn toegekend, het advies in van de Adviescommissie voor Economische Migratie.

De Adviescommissie voor Economische Migratie wordt opgericht in de SERV. De Adviescommissie organiseert overleg over bestaande of toekomstige beleidsmaatregelen op het vlak van economische migratie.

De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en de werkingsregels van de Adviescommissie voor Economische Migratie, en kan de opdrachten ervan specificeren.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Art. 41. In artikel 2 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, het laatst gewijzigd bij wet van 22 juni 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 4°, worden tussen het woord “personen” en het woord “die” de woorden “van wie de hoofdverblijfplaats in het Vlaamse Gewest gelegen is” ingevoegd;

2° aan paragraaf 2, eerste lid, worden een punt i en een punt j toegevoegd, die luiden als volgt:

“i. de onderneming verbindt zich ertoe geen werknemers en klanten direct of indirect te discrimineren als vermeld in artikel 2 van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt;

j. de onderneming verbindt zich ertoe geen prestaties te laten verrichten in een omgeving met onaanvaardbare risico's of gevaren voor de werknemers of in een omgeving waar de werknemers het slachtoffer zouden kunnen zijn van misbruiken of discriminatoire praktijken.”;

3° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De adviescommissie, vermeld in paragraaf 2, wordt door de afdeling Toezicht en Handhaving van het Departement Werk en Sociale Economie op de hoogte gebracht van de overtredingen die aanleiding kunnen geven tot weigering of intrekking van een erkenning.”.

Art. 42. Artikel 10ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10ter. Het toezicht en de controle op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van afdeling 2 van hoofdstuk II, en de uitvoeringsbesluiten ervan, verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 43. In artikel 10quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een werknemer die tijdens zijn deeltijdse tewerkstelling een werkloosheidsuitkering, een leefloon of financiële sociale hulp krijgt, geen voorrang geven bij de aanstelling voor een voltijdse betrekking of voor een andere, al dan niet bijkomende, deeltijdse dienstbetrekking waardoor hij een nieuwe deeltijdse arbeidsregeling verkrijgt waarvan de wekelijkse arbeidsduur hoger is dan die van de deeltijdse arbeidsregeling waarin hij al werkt;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of die de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de dienstencheques niet gegroepeerd per maand waarin de prestaties effectief verricht zijn, ter betaling aan het uitgiftebedrijf bezorgen;
- 4° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 3°.”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “2° en 3°,” opgeheven.

Art. 44. Aan artikel 10quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“9° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de werknemer of klant niet behandelen op een respectvolle en niet-discriminerende wijze als vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, i en j.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 45. In artikel 2 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt in punt 37° tussen de zinsnede “het hoofdstuk IV,” en de zinsnede “afdeling 6” de zinsnede “afdeling 5 en” ingevoegd;

2° in paragraaf 1 wordt aan punt 37° de zinsnede “, met uitzondering van de bepalingen van artikel 115, 118 en 119” toegevoegd;

3° in paragraaf 1 wordt aan punt 40° de zinsnede “, met uitzondering van de bepalingen van paragraaf 4, derde lid, en paragraaf 10 van het voormelde artikel” toegevoegd;

4° in paragraaf 1 wordt in punt 42° de zinsnede “57quater” vervangen door de zinsnede “57quater, §1, §2 en §4, 2°”;

5° in paragraaf 1 wordt aan punt 44° de zinsnede “, met uitzondering van afdeling 2 van hoofdstuk II” toegevoegd;

6° in paragraaf 1 worden een punt 57° en een punt 58° toegevoegd, die luiden als volgt:

“57° de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

58° de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen.”.

7° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De door de federale overheid aangewezen beëdigde ambtenaren beschikken over de bevoegdheden van sociaalrechtelijke inspecteurs wanneer zij optreden in het kader van hun opdracht tot informatie, bemiddeling en toezicht inzake de bepalingen van §1, 57° en 58°.”.

Art. 46. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, wordt een artikel 2/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2/1. Met behoud van toepassing van artikel 2 zijn de sociaalrechtelijke inspecteurs belast met de controle en het toezicht op de bepalingen van artikel 175 en artikel 175/1 van het Sociaal Strafwetboek, conform de bepalingen van artikel 23 tot en met 39 van het Sociaal Strafwetboek.”.

Art. 47. In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 10 december 2010, 22 november 2013, 19 december 2014 en 24 april 2015, wordt in punt 3° een punt h) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“h) de vreemdeling die een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent.”.

Art. 48. Aan artikel 6/2, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De ambtenaar die door de Vlaamse Regering aangewezen is, kan echter, met een met redenen omklede beslissing, het tijdstip van de mededeling uitstellen voor een eenmalig hernieuwbare termijn van ten hoogste drie maanden. Die beslissing wordt opgenomen in het dossier.”.

Art. 49. In artikel 13/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden punt 1° en punt 2° opgeheven;

2° aan paragraaf 2 wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“9° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de werknemer of klant niet behandelen op een respectvolle en niet-discriminerende wijze als vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, i en j, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.”.

Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, wordt een artikel 13/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13/4. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen en de uitvoeringsbesluiten ervan aan een vreemdeling een administratieve geldboete opgelegd worden van 500 tot 5000 euro als hij:

- 1° een zelfstandige activiteit uitoefent zonder in het bezit te zijn van een beroepskaart;
- 2° een zelfstandige activiteit uitoefent zonder de grenzen of de voorwaarden van de beroepskaart te respecteren;
- 3° een zelfstandige activiteit uitoefent niettegenstaande de staking van de bedrijvigheid is gelast of de sluiting van de geëxploiteerde zaak is bevolen.”.

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, wordt een artikel 13/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13/5. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kunnen voor de volgende inbreuken op de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen en de uitvoeringsbesluiten ervan de volgende personen een administratieve geldboete van 1800 euro tot 18.000 euro krijgen:

- 1° een vreemdeling die in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan een zelfstandige activiteit uitoefent zonder toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België;
- 2° een vreemdeling die door listige kunstgrepen aan te wenden een beroepskaart onrechtmatig verkrijgt of in zijn bezit heeft;
- 3° eenieder die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen heeft afgelegd of onjuiste documenten heeft bezorgd, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 4° eenieder die wetens en willens heeft nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die hij gehouden is te verstrekken, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden.”.

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, wordt een artikel 13/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13/6. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan aan de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde voor de volgende inbreuken op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan een administratieve geldboete opgelegd worden van 500 euro tot 5000 euro als hij:

- 1° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder dat hij een arbeidsvergunning heeft verkregen, of als de buitenlandse onderdaan niet over een arbeidskaart beschikt;

- 2° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder de grenzen of de voorwaarden van de arbeidsvergunning of arbeidskaart te respecteren;
- 3° de arbeidskaart niet heeft teruggegeven aan de buitenlandse werknemer of hem die heeft bezorgd tegen betaling van een bedrag of tegen vergoeding in welke vorm ook.

§2. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro aan de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde als hij in strijd met de bepalingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.

§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan aan de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde voor de volgende inbreuken op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro als hij op het ogenblik van de tewerkstelling van een onderdaan van een derde land:

- 1° niet vooraf nagegaan heeft of hij over een geldige verblijfsvergunning of een andere machtiging tot verblijf beschikt;
- 2° niet, ten minste voor de duur van de tewerkstelling, een afschrift of de gegevens van zijn verblijfsvergunning of van zijn andere machtiging tot verblijf beschikbaar gehouden heeft voor de bevoegde inspectiediensten.

§4. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro aan eenieder die:

- 1° een buitenlandse onderdaan België heeft laten binnenkomen om er te worden tewerkgesteld, of daartoe heeft bijgedragen, tenzij de buitenlandse onderdaan in het bezit is van een geldige arbeidskaart en met uitzondering van de buitenlandse onderdaan voor wie de werkgever na zijn aankomst in België een arbeidsvergunning kan verkrijgen om er te worden tewerkgesteld;
- 2° een buitenlandse onderdaan heeft beloofd, tegen betaling van welke vergoeding ook, hetzij een betrekking voor hem te zoeken, hetzij hem een betrekking te bezorgen, hetzij formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;
- 3° van een buitenlandse onderdaan een vergoeding in welke vorm ook heeft geëist of aangenomen, hetzij om voor hem een betrekking te zoeken, hetzij om hem een betrekking te bezorgen, hetzij om formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;
- 4° als tussenpersoon is opgetreden tussen een buitenlandse onderdaan en een werkgever of de autoriteiten die zijn belast met de toepassing van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan, of tussen een werkgever en diezelfde autoriteiten, waarbij daden zijn gesteld die hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de vermelde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen.

§5. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de

uitvoeringsbesluiten ervan, een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro aan:

- 1° een aannemer, buiten het kader van een keten van onderaannemers, of een intermediaire aannemer, in het kader van een dergelijke keten, als hun rechtstreekse onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van de voormelde wet, pleegt;
- 2° een hoofdaannemer en intermediaire aannemer, in het kader van een keten van onderaannemers, als hun onrechtstreekse onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van de voormelde wet, pleegt, als ze, voorafgaand aan de door hen gepleegde inbreuk, op de hoogte zijn van het feit dat hun onrechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt;
- 3° de opdrachtgever, buiten het kader van een onderaanneming, als zijn aannemer een van de inbreuken, vermeld in artikel 12/2 van de voormelde wet, pleegt, als de opdrachtgever, voorafgaand aan de door hem gepleegde inbreuk, op de hoogte is van het feit dat zijn aannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt;
- 4° de opdrachtgever, binnen het kader van een onderaanneming, als de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van de voormelde wet, pleegt, als de opdrachtgever, voorafgaand aan de door hem gepleegde inbreuk, op de hoogte is van het feit dat de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt.”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”

Art. 53. Aan artikel 5, §1, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013, 24 april 2015 en 4 maart 2016, wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“9° met betrekking tot jongeren die niet ingeschreven zijn als werkzoekende, heeft de VDAB de taak om te voorzien in een passend aanbod voor jongeren die voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) ze zijn jonger dan 25 jaar;
- b) ze hebben het onderwijs verlaten en beschikken niet over een diploma of getuigschrift;
- c) ze volgen geen opleiding;
- d) ze verrichten geen beroepsarbeid of zelfstandige activiteit.

De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de raad van bestuur, wat onder passend aanbod en diploma of getuigschrift moet worden verstaan.”.

Art. 54. In artikel 14, derde lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “drie” vervangen door het woord “twee”.

Hoofdstuk 10. Wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités

Art. 55. Artikel 31 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités wordt opgeheven.

Hoofdstuk 11. Wijziging van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010

Art. 56. Artikel 175 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010, gewijzigd bij de wet van 11 februari 2013, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 12. Inwerkingtreding

Art. 57. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2017, met uitzondering van artikel 55, dat in werking treedt op 1 september 2016.

Brussel, (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,
Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Implementatie zesde staatshervorming

Brussel, 29 augustus 2016

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

Adviesvrager: Philippe Muyters - Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport

Ontvangst adviesvraag: 15 juli 2016

Adviestermijn: 44 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)

Goedkeuring raad: 29 augustus 2016

Contactpersoon: Niels Morsink - nmorsink@serv.be

De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Martelaarsplein 7
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Niels Morsink
nmorsink@serv.be

ons kenmerk
SERV_20160829_Zesde_SHV_BR_nm

Brussel
29 augustus 2016

Implementatie zesde staatshervorming

Mijnheer de minister

De sociale partners hebben de adviesvraag met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie goed ontvangen. De SERV verleent een positief advies met enkele opmerkingen.

Economische migratie

Het ontwerp van decreet betreft vooral de inkanteling van de regelgeving, toepassing, controle, handhaving en adviesprocedure betreffende arbeidskaart A en B, alsook de beroepskaart voor zelfstandigen met inbegrip van de hiermee verbonden vrijstellingen. Er zal nood zijn aan een brede communicatie over de procedure rond de gecombineerde vergunning. Het doel moet zijn om door heldere, duidelijke regelgeving en toegankelijke informatie daarrond boetes te vermijden.

De sociale partners benadrukken dat de arbeidskaart toegang dient te geven tot de andere regio's in kader van het Europees en inter-Belgisch vrij verkeer van diensten. Dit wordt momenteel niet vermeld in dit ontwerpdecreet.

De SERV verwelkomt de oprichting van een adviescommissie Economische Migratie, maar vraagt dat deze niet enkel een passieve rol (samen te roepen op verzoek van de minister), maar ook een actieve rol krijgt (samen te roepen op initiatief van de leden).

Aangezien de federale adviesraad een beperkte materiële bevoegdheid behoudt, blijft deze bestaan. De sociale partners vragen dat een blijvend overleg over economische migratie in dit kader zal plaatsvinden. Dit kan worden opgenomen in het samenwerkingsakkoord tussen de gewesten dat moet worden gesloten rond de arbeidskaart. Dit samenwerkingsakkoord zou er snel moeten komen om problemen te vermijden met de toepassing van de toekomstige, regionale reglementeringen.

In dit ontwerpdecreet wordt vooral geïmplementeerd. Het inhoudelijk debat moet nog worden gevoerd. De sociale partners vragen om te worden betrokken in dit debat rond de prioriteiten van economische migratie in Vlaanderen.

Discriminatie

Er wordt een getrapte sanctie voor discriminatie door dienstenchequebedrijven voorzien. Het is vereist dat dienstencheque-ondernemingen zich ertoe verbinden om: (1) geen werknemers en klanten direct of indirect te discrimineren als vermeld in artikel 2 van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt; (2) geen prestaties te laten verrichten in een omgeving met onaanvaardbare risico's of gevaren voor de werknemers of in een omgeving waar de werknemers het slachtoffer zouden kunnen zijn van misbruiken of discriminatoire praktijken. De sociale partners gaan akkoord met (1), maar hebben vragen bij (2). De sociale partners vragen om een paragraaf toe te voegen waarin wordt geëxpliciteerd onder welke voorwaarden een werkgever op de hoogte hoort te zijn van het feit dat een omgeving gevaar inhoudt dat werknemers het slachtoffer zouden kunnen zijn van misbruiken of discriminatoire praktijken. Is het voldoende dat de dienstencheque-onderneming, zoals vandaag reeds gebeurt, de klant in het contract laat ondertekenen dat hij/zij de werknemer niet zal misbruiken of discrimineren?

Jongerengarantie

De sociale partners verwelkomen de focus op de NEET-jongeren. Volgens de Memorie van Toelichting vormt deze decretale bepaling de basis om de nodige gegevens op te vragen en uit te wisselen met de databanken van Onderwijs. De sociale partners vragen om vanwege het belang hiervan ook middelen voor de koppeling van de databanken vrij te maken.

Afdeling toezicht en handhaving

Dit decreet leidt tot bijkomende opdrachten. De sociale partners stellen de vraag naar de impact op de afdeling Toezicht en Handhaving. Bijvoorbeeld, is er een overdracht van middelen en personeel van de federale sociale inspectie naar de afdeling Toezicht en handhaving gebeurd? Zijn er herschikkingen gebeurd in de taken of de prioriteiten van de afdeling Toezicht en handhaving?

Elektronisch platform

Daarenboven vragen de sociale partners dat er een budget wordt voorzien om arbeidskaarten – binnenkort de gecombineerde vergunning – op elektronische wijze te kunnen indienen, opvolgen en verwerken¹. Deze vraag kadert in de bezorgdheid voor een snelle aanvraagprocedure van de gecombineerde vergunning.

Stopzetten subsidies ERSV's

De SERV is voorstander van het voortbestaan van een vaste structuur voor streekoverleg binnen streekbeleid met betrokkenheid van de sociale partners. Er is geen sprake van geïntegreerd streekbeleid zonder alle relevante lokale stakeholders, in het bijzonder de

¹ Zie ook SERV-advies Gecombineerde vergunning, 29 maart 2016

sociale partners. Zij zijn immers de lokale antennes voor vragen, noden en gevoeligheden complementair aan het politiek overleg².

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

² Zie ook SERV-advies Conceptnota Streekbeleid, 5 oktober 2015

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.148/1
van 24 oktober 2016

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en
het Vlaamse Gewest ‘houdende de implementatie van de zesde
staatshervorming en houdende diverse bepalingen met
betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’

Op 21 september 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 13 oktober 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 oktober 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in bestaande wetten en decreten met het oog op de implementatie van de Zesde Staatshervorming wat betreft het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

Het ontwerp bevat wijzigingen aan of de opheffing van bepalingen van de besluitwet van 28 december 1944 ‘betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders’ (hoofdstuk 2), de wet van 19 februari 1965 ‘betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen’ (hoofdstuk 3), de organieke wet van 8 juli 1976 ‘betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ (hoofdstuk 4), de herstelwet van 22 januari 1985 ‘houdende sociale bepalingen’ (hoofdstuk 5), de wet van 30 april 1999 ‘betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers’ (hoofdstuk 6), de wet van 20 juli 2001 ‘tot bevordering van buurtdiensten en -banen’ (hoofdstuk 7), het decreet van 30 april 2004 ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’ (hoofdstuk 8), het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap ‘Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding’ (hoofdstuk 9), het decreet van 7 mei 2004 ‘betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités’ (hoofdstuk 10) en het Sociaal Strafwetboek (hoofdstuk 11). Het aan te nemen decreet treedt in werking op 1 januari 2017, met uitzondering van hoofdstuk 10 dat in werking treedt op 1 september 2016 (hoofdstuk 12).

BEVOEGDHEID

3.1. Artikel 1 van het ontwerp bepaalt dat het ontworpen decreet een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid regelt. Naar het oordeel van de Raad van State, afdeling Wetgeving, kan de bevoegdheidsrechtelijke grondslag van het ontwerp worden gesitueerd in de hierna volgende bepalingen van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI):

- hoofdstuk 2 van het ontwerp kadert binnen de gewestbevoegdheid inzake de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, IX, 11°, BWHI;

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met hogere rechtsnormen verstaan.

- hoofdstukken 3, 6 en 11 betreffen de gewestbevoegdheid inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten zoals vervat in artikel 6, § 1, IX, 3°, BWHI;

- hoofdstuk 4 heeft betrekking op de gewestbevoegdheid inzake de tewerkstelling van personen die het recht op maatschappelijke integratie of het recht op financiële maatschappelijke hulp genieten, bedoeld in artikel 6, § 1, IX, 2°/1, BWHI;

- hoofdstuk 5 bevat bepalingen inzake loopbaanonderbreking en het stelsel van het betaald educatief verlof. De bepalingen inzake loopbaanonderbreking (artikelen 21 en 22 van het ontwerp) betreffen het overheidspersoneel van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en behoren op grond van artikel 87, §§ 1 en 3, BWHI tot de bevoegdheid van deze overheden. De bepalingen inzake het betaald educatief verlof (artikelen 23 tot 25) hebben betrekking op de gewestbevoegdheid bedoeld in artikel 6, § 1, IX, 10°, BWHI;

- hoofdstuk 7 betreft de gewestbevoegdheid inzake dienstencheques bedoeld in artikel 6, § 1, IX, 8°, BWHI;

- hoofdstuk 9 bevat bepalingen die betrekking hebben op de gewestbevoegdheid inzake arbeidsbemiddeling (artikel 6, § 1, IX, 1°, BWHI) en de gemeenschapsbevoegdheid inzake beroepsopleiding (artikel 4, 16°, BWHI);

- de bepalingen van de hoofdstukken 8 en 10 kunnen worden betrokken op een of meer van de hiervoor reeds aangehaalde bevoegdheden.

3.2. Artikel 26 van het ontwerp voegt aan artikel 3 van de wet van 30 april 1999 ‘betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers’ een lid toe dat luidt:

“Deze wet is niet van toepassing op de buitenlandse werknemers die toegelaten zijn tot de arbeidsmarkt op grond van hun specifieke verblijfssituatie.”

In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat deze bepaling is ingegeven door de bevoegdheidsverdeling zoals vervat in artikel 6, § 1, IX, 3°, BWHI, op grond waarvan de gewesten bevoegd zijn voor “de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met uitzondering van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen en de vrijstellingen van beroepskaarten verbonden aan de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen”. Voor deze uitzonderingscategorie is de federale overheid bevoegd gebleven.

Spijts deze verduidelijking, dient te worden opgemerkt dat het enkel aan de bevoegde federale overheid toekomt om te bepalen welke regeling al dan niet van toepassing is op de buitenlandse werknemers die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden. Artikel 26 dient dan ook uit het ontwerp te worden weggelaten.

VORMVEREISTEN

4. Artikel 11, tweede lid, BWHI bepaalt dat het eensluidend advies van de Ministerraad is vereist voor iedere beraadslaging in de Gemeenschaps- of Gewestregering over

een voorontwerp van decreet waarin een straf of een strafbaarstelling is opgenomen waarin Boek I van het Strafwetboek niet voorziet.

De straffen bepaald in het ontworpen artikel 13/3 van de wet van 19 februari 1965 ‘betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen’ (artikel 15 van het ontwerp) en in de ontworpen artikelen 12, § 2, 12/1, § 2, 12/2, § 2, 12/3, § 2, 12/5 en 12/6 van de wet van 30 april 1999 ‘betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers’ (artikelen 28, 29, 30, 31, 33 en 34 van het ontwerp), zouden als straffen in de zin van die bijzondere wetsbepaling kunnen worden beschouwd.

In zoverre de ontworpen bepalingen er evenwel enkel toe strekken om, in het kader van een aan de gewesten overgedragen materie, de straffen waarin binnen die materie voorheen ook op het federale niveau werd voorzien (zie de artikelen 106, 107 en 175 van het Sociaal Strafwetboek) over te nemen, kan worden aangenomen dat er geen sprake is van een nieuwe straf en dat bijgevolg het eensluidend advies van de Ministerraad niet vereist is.

5. Luidens artikel 4, eerste lid, van het decreet van 20 januari 2012 ‘houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid’ wordt bij elk ontwerp van decreet dat wordt ingediend bij het Vlaams Parlement, een kind- en jongereneffectrapport, afgekort JoKER, gevoegd, als de voorgenomen beslissing het belang van personen jonger dan vijftientig jaar rechtstreeks raakt.

Luidens artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ‘tot instelling van een kind- en jongere-effectrapport’ kan een voorontwerp van decreet waarvoor de verplichting geldt, bedoeld in artikel 4 van het decreet van 20 januari 2012, door de Vlaamse Regering enkel worden goedgekeurd als het vergezeld is van een kind- en jongereneffectrapport dat is opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet. De minister, bevoegd voor de coördinatie van de rechten van het kind, verstrekt daartoe een methodiek en ziet toe op de naleving van de kind- en jongereneffectrapportageverplichting. Wanneer een reguleringsimpactanalyse wordt gemaakt, wordt het kind- en jongereneffectrapport geïntegreerd in deze reguleringsimpactanalyse.

Uit de aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, bezorgde stukken, blijkt niet dat een kind- en jongereneffectenrapport werd opgemaakt, wat wordt bevestigd door de gemachtigde.

De gemachtigde verantwoordde het gegeven dat geen kind- en jongereneffectenrapport werd opgemaakt als volgt:

“Sinds 2013 is de opmaak van het JoKER binnen de Vlaamse overheid volledig geïntegreerd in de reguleringsimpactanalyse (RIA), hetgeen als gevolg heeft dat de JoKER-verplichting zich maar stelt als een RIA moet worden opgemaakt.”

Allicht verwijst de gemachtigde hiermee naar omzendbrief VR 2014/13 van 14 maart 2014 betreffende ‘Regelgevingsagenda, reguleringsimpactanalyse en compensatieregulering administratieve lasten’ waarin wordt gesteld:

“Voor de beoordeling van de toepassing van deze verplichting gelden ook de RIA-uitzonderingsgronden. Er kan dus geen JoKER worden opgemaakt wanneer niet tegelijkertijd een RIA wordt opgemaakt.”

Het ontwerp bevat bepalingen die rechtstreeks het belang van personen jonger dan vijftientig jaar kunnen raken (zie bijvoorbeeld artikel 53 van het ontwerp). Over dergelijke bepalingen dient een kind- en jongereneffectenrapport te worden opgemaakt, en dit op grond van artikel 4, eerste lid, van het decreet van 20 januari 2012 en artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008. Hiervan kan niet worden afgeweken middels een omzendbrief. Uit artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 blijkt bovendien *a contrario* dat ook in het geval geen RIA-analyse voorhanden is, een kind- en jongereneffectrapport moet worden opgesteld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Het ontwerp bevat diverse bepalingen inzake het toezicht, de controle en de sanctionering in de betrokken aangelegenheden. Daarbij wordt ook het decreet van 30 april 2004 ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’ gewijzigd (hoofdstuk 8 van het ontwerp). De artikelen 6, § 1, 6°, 6/1, 6/2 en 7, 2°, van dat decreet betreffen het verhoor door de sociaalrechtelijke inspecteur.

De vraag rijst of deze bepalingen van het decreet van 30 april 2004 volledig in overeenstemming zijn met richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 ‘betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming’, waarvan de omzettingstermijn op 27 november 2016 verstrijkt.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft in advies 59.547/3 over een voorontwerp van wet ‘betreffende bepaalde rechten van personen die worden verhoord’, dat er (onder meer) toe strekt richtlijn 2013/48/EU om te zetten in het interne recht, het volgende gesteld:²

“6. In het ontworpen artikel 47bis, § 2, 1)^[...], van het Wetboek van Strafvordering wordt de verplichte bijstand door een advocaat beperkt tot de verhoren betreffende misdrijven waarvoor een vrijheidsstraf kan worden opgelegd. Voor die beperking wordt weliswaar ruimte gelaten in artikel 2, lid 4, van richtlijn 2013/48/EU, maar de wetgever zal toch dienen na te gaan of ze in elk geval waarin geen vrijheidsstraf kan worden opgelegd, dient te worden gehandhaafd, mede gelet op de soms hoge geldboeten die in dit geval kunnen worden opgelegd,³ dan wel of ze dient te worden beperkt tot bepaalde categorieën van misdrijven.⁴”

² Adv.RvS 59.547/3 van 11 juli 2016, *Parl.St.* Kamer 2015-16, nr. 2030/1, p. 134-135.

³ Voetnoot 16 uit het geciteerde advies: Zie bijvoorbeeld een aantal strafbepalingen uit financieel-economische wetgeving, zoals artikel 41 van de wet van 11 januari 1993 “tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme”.

⁴ Voetnoot 17 uit het geciteerde advies: Vgl. in dit verband met considerans 17 bij die richtlijn, naar luid waarvan voor lichte strafbare feiten waarvoor geen vrijheidsstraf kan worden opgelegd, zoals lichte verkeersovertredingen,

In de memorie van toelichting bij dat voorontwerp wordt gesteld:⁵

“Aldus hebben personen die worden ondervraagd over feiten die ten laste kunnen worden gelegd en die een misdrijf betreffen waarvan de straf minder dan 1 jaar gevangenisstraf betreft, dit recht niet. Dit onderscheid kan echter niet meer worden weerhouden. De door de Belgische wetgever gehanteerde drempel van 1 jaar gevangenisstraf is strijdig met de bepalingen van de richtlijn 2013/48/EU. Weliswaar stelt artikel 2, § 4, b) dat de richtlijn niet van toepassing is met betrekking tot lichte feiten, maar de richtlijn vult deze in als zijnde feiten:

a) waarvoor krachtens de wet van een lidstaat een sanctie door een andere autoriteit dan een in strafzaken bevoegde rechtbank wordt opgelegd, en tegen het opleggen van deze sanctie beroep bij een dergelijke rechtbank, kan worden ingesteld, of kan worden verwezen naar een dergelijke rechtbank, of

b) waarvoor geen vrijheidsstraf kan worden opgelegd.

De bepalingen van de richtlijn worden wel van toepassing voor deze “lichte feiten” ingeval ze voor een in strafzaken bevoegde rechtbank zouden worden gebracht.

Maar de richtlijn is aldus van toepassing op feiten die strafbaar zijn met een vrijheidsbenemende straf, hoe gering deze ook mag zijn.

Dit betekent op Belgische niveau een enorme uitbreiding van de personen die onder het toepassingsgebied zullen vallen gelet op de bepalingen van ons Strafwetboek die stelselmatig verwijzen naar vrijheidsstraffen, ook al voorziet artikel 7 van ons Strafwetboek in de mogelijkheid tot het opleggen van verschillende alternatieve straffen: (...). Echter, de strafbaarstellingen zelf grijpen nog steeds terug naar de vrijheidsbenemende straf.”

Het is raadzaam dat de decreetgever de gelegenheid van het ontwerp te baat neemt om het decreet van 30 april 2004, voor zover als nodig, in overeenstemming te brengen met richtlijn 2013/48/EU.

7. Het ontwerp bevat diverse bepalingen die het verbod op discriminatie van werknemers en klanten bij het gebruik van zogenaamde ‘dienstencheques’ betreffen (zie de artikelen 41, 2°, 44 en 49, 2°, van het ontwerp).

In dat verband werd reeds door de SERV in zijn advies van 29 augustus 2016 het volgende opgemerkt:

“Er wordt een getrapte sanctie voor discriminatie door dienstenchequebedrijven voorzien. Het is vereist dat dienstencheque-ondernemingen zich ertoe verbinden om: (1) geen werknemers en klanten direct of indirect te discrimineren als vermeld in artikel 2 van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt; (2) geen prestaties te laten verrichten in een omgeving met onaanvaardbare risico's of gevaren voor de werknemers of in een omgeving waar de werknemers het slachtoffer zouden kunnen zijn van misbruiken of discriminatoire praktijken. De sociale partners gaan akkoord met (1), maar hebben vragen bij (2). De sociale partners vragen om een paragraaf toe te

lichte overtredingen van algemene gemeentelijke verordeningen en lichte overtredingen tegen de openbare orde, de richtlijn enkel van toepassing dient te zijn op procedures voor een in strafzaken bevoegde rechtbank wanneer voor die feiten geen vrijheidsstraf kan worden opgelegd.

⁵*Parl.St.* Kamer 2015-16, nr. 2030/1, p. 40-41.

voegen waarin wordt geëxpliciteerd onder welke voorwaarden een werkgever op de hoogte hoort te zijn van het feit dat een omgeving gevaar inhoudt dat werknemers het slachtoffer zouden kunnen zijn van misbruiken of discriminatoire praktijken. Is het voldoende dat de dienstencheque-onderneming, zoals vandaag reeds gebeurt, de klant in het contract laat ondertekenen dat hij/zij de werknemer niet zal misbruiken of discrimineren?”

Mede in het licht van het strafrechtelijke legaliteitsbeginsel is het aangewezen om ten aanzien van de ondernemingen de concrete verplichtingen te bepalen met betrekking tot het voorkomen van onaanvaardbare risico's of gevaren voor de werknemers of het risico van misbruiken of discriminatoire praktijken.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 4

8. Het is niet duidelijk wat in het ontworpen artikel 2 van de wet van 19 februari 1965 wordt verstaan onder de “andere redenen” op grond waarvan de Vlaamse Regering aan bepaalde categorieën van vreemdelingen vrijstelling kan verlenen van de verplichting om in het bezit te zijn van een beroepskaart. Aangezien thans, in de huidige bepaling van voornoemd artikel 2, de gevallen waarin vrijstelling kan worden verleend limitatief worden opgesomd, verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting te verduidelijken waaruit de beoogde uitbreiding van de mogelijkheid tot het verlenen van een vrijstelling precies bestaat. Nu bevat de memorie geen enkele toelichting op dit punt.

Artikel 9

9. De steller van het ontwerp dient na te gaan of in het licht van de Zesde Staatshervorming, benevens paragraaf 3, niet eveneens paragraaf 2 van artikel 9 van de wet van 19 februari 1965 aanpassing behoeft. In die bepaling wordt nu immers nog verwezen, wat de aanwijzing van de leden van de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen betreft, naar “de rijksambtenaren van het eerste niveau” en naar het koninklijk besluit van 20 juli 1964 ‘betreffende de hiërarchische indeling van de graden waarvan de ambtenaren in de rijksbesturen kunnen titularis zijn’.

Artikel 19

10. Zowel in het ontworpen artikel 15/2, tweede en derde lid, van de wet van 19 februari 1965 ‘betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen’ (artikel 19 van het ontwerp) als in het ontworpen artikel 19, tweede en derde lid, van de wet van 30 april 1999 ‘betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers’ (artikel 40 van het ontwerp) wordt voorzien in de oprichting van een Adviescommissie voor Economische Migratie binnen de SERV, waarbij de opdracht van deze commissie wordt bepaald en de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de samenstelling en de werkingsregels te bepalen en de opdrachten ervan nader te bepalen.

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde verklaard dat in het ontworpen artikel 15/2 van de wet van 19 februari 1965 het tweede en het derde lid het best worden geschrapt.

Met dit voorstel kan worden ingestemd. In de overblijvende bepaling van dat artikel 15/2 dient dan wel te worden verwezen naar “de Adviescommissie voor Economische Migratie bedoeld in artikel 19 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers”.

Artikel 22

11. Aangezien de regeling opgenomen in het ontworpen artikel 107, § 2, van de herstellwet van 22 januari 1985 ‘houdende sociale bepalingen’, wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, in de plaats komt van de regeling die thans is opgenomen in hetzelfde artikel 107, dient artikel 22 van het ontwerp te worden omgewerkt tot een bepaling waarbij dat artikel in zijn geheel wordt vervangen.⁶

Artikel 46

12. In het ontworpen artikel 2/1 van het decreet van 30 april 2004 ‘houdende sociaalrechtelijk toezicht’ wordt onder meer verwezen naar “artikel 175/1 van het Sociaal Strafwetboek”. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft op 22 september 2016 advies 59.973/1 verleend over een voorontwerp van wet ‘tot invoeging van een artikel 175/1 in het Sociaal Strafwetboek’. Die wet is op heden nog niet tot stand gebracht. De verwijzing naar dat artikel kan dan ook slechts doorgang vinden voor zover die wet ook effectief tot stand komt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

⁶ Vgl. met artikel 27 van het ontwerp.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 2. In artikel 8, §12, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, wordt tussen het woord "artikel" en het woord "en" de zinsnede ", met uitzondering van de bepalingen van paragraaf 4, derde lid, en paragraaf 10," ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen

Art. 3. In artikel 1, eerste lid, van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen, vervangen bij de wet van 2 februari 2001, wordt het woord "Koninkrijk" vervangen door de woorden "Vlaamse Gewest".

Art. 4. Artikel 2 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 2 februari 2001, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 2. De Vlaamse Regering kan bepaalde categorieën van vreemdelingen vrijstellen van de verplichting, vermeld in artikel 1, vanwege de aard van het beroep, of om andere redenen, met uitzondering van de redenen die betrekking hebben op de specifieke verblijfssituatie van de vreemdeling."

Art. 5. In artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 28 juni 1984, 2 februari 2001, 1 mei 2006 en 1 maart 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "de afgevaardigde ambtenaar die door de Minister van Middenstand is aangewezen" vervangen door de woorden "de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst";

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "De Koning" en het woord "Hij" vervangen door de woorden "De Vlaamse Regering", en worden de woorden "afgevaardigde ambtenaar" vervangen door de woorden "aangewezen dienst";

3° in paragraaf 3 worden de woorden "De Koning" en het woord "Hij" vervangen door de woorden "De Vlaamse Regering".

Art. 6. In artikel 6 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 1 mei 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden "De afgevaardigde ambtenaar die door de Minister van Middenstand is aangewezen" vervangen door de woorden "De door de Vlaamse Regering aangewezen dienst";
- 2° in het tweede, vijfde en zevende lid worden de woorden "afgevaardigd ambtenaar" vervangen door de woorden "aangewezen dienst";
- 3° in het tweede, derde, vierde, zesde en zevende lid worden de woorden "Minister van Middenstand" vervangen door de woorden "Vlaamse Regering";
- 4° in het vierde en het zesde lid wordt het woord "zijn" vervangen door het woord "haar".

Art. 7. In artikel 7 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 2 februari 2001, worden de woorden "Minister van Middenstand" vervangen door de woorden "door de Vlaamse Regering aangewezen dienst".

Art. 8. In artikel 8 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 28 juni 1984, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 worden de woorden "door de Koning voor de duur van zes jaar benoemd op voorstel van de Minister van Middenstand" vervangen door de woorden "door de Vlaamse Regering voor de duur van zes jaar benoemd";
- 2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De Raad wordt voorgezeten door de voorzitter of een ondervoorzitter, en bestaat uit ten minste drie leden."
- 3° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De Vlaamse Regering kan een commissaris bij de Raad afvaardigen."

Art. 9. In artikel 9 van dezelfde wet worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 2 wordt aangevuld met de woorden ", of onder Vlaamse ambtenaren niveau A, overeenkomstig titel 2 van deel VI van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid";
- 2° in paragraaf 3 worden de woorden "waarvan het bedrag door de Koning zal bepaald worden op voorstel van de Minister van Middenstand" vervangen door de woorden "waarvan het bedrag door de Vlaamse Regering bepaald wordt".

Art. 10. In artikel 10, §1, van dezelfde wet wordt het woord "Koning" vervangen door de woorden "Vlaamse Regering".

Art. 11. Artikel 12 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 10 januari 1977, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 12. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004."

Art. 12. Artikel 13 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 2 februari 2001, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 13. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt een vreemdeling gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro, of met een van die straffen alleen, als hij in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan:

- 1° een zelfstandige activiteit uitoefent zonder in het bezit te zijn van een beroepskaart;
- 2° een zelfstandige activiteit uitoefent zonder de grenzen of de voorwaarden van de beroepskaart te respecteren;
- 3° een zelfstandige activiteit uitoefent niettegenstaande de staking van de bedrijvigheid is gelast of de sluiting van de zaak is bevolen."

Art. 13. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 13/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° een vreemdeling die in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan een zelfstandige activiteit uitoefent zonder toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België;
- 2° een vreemdeling die door listige kunstgrepen aan te wenden een beroepskaart onrechtmatig verkrijgt of in zijn bezit heeft;
- 3° eenieder die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen heeft afgelegd of onjuiste documenten heeft bezorgd, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 4° eenieder die wetens en willens heeft nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die hij gehouden is te verstrekken, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden."

Art. 14. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 13/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/2. In geval van herhaling binnen vijf jaar kan de maximale straf, vermeld in artikel 13 en 13/1, op het dubbele van het maximum worden gebracht."

Art. 15. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 13/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/3. §1. Voor de inbreuken, vermeld in artikel 13 en 13/1, kan de rechter de veroordeelde het verbod opleggen om gedurende een periode van één maand tot drie jaar, zelf of via een tussenpersoon, de onderneming of inrichting waar de inbreuk is begaan, geheel of gedeeltelijk uit te baten of er onder gelijk welke hoedanigheid in dienst te worden genomen.

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 13 en 13/1, kan de rechter bovendien, als hij zijn beslissing met redenen omkleedt, de gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de onderneming of inrichting waar de inbreuken zijn begaan, voor de duur van één maand tot drie jaar.

§2. De duur van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1, gaat in vanaf de dag waarop de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of waarop

zijn straf verjaard is, en, bij voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de invrijheidstelling, als die laatste niet ingetrokken wordt.

De gevolgen van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1 zullen evenwel een aanvang nemen zodra de veroordeling op tegenspraak of bij verstek definitief is.

§3. De rechter kan de straffen, vermeld in paragraaf 1, alleen opleggen als dat noodzakelijk is om de inbreuken te doen stoppen of om te voorkomen dat ze zich herhalen, op voorwaarde dat de veroordeling tot die straffen in verhouding staat tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen.

De straffen, vermeld in paragraaf 1, doen geen afbreuk aan de rechten van derden.”

Art. 16. In artikel 14 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “vermeld in artikel 13, 2° tot 5°” vervangen door de zinsnede “, vermeld in artikel 13, 2° en 3°, en artikel 13/1, 2° tot en met 4°”;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 17. Artikel 15 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in deze wet. In geval van herhaling is artikel 85 van het Strafwetboek niet van toepassing.”

Art. 18. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 15/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 15/1. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”

Art. 19. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, wordt een artikel 15/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 15/2. Behalve in geval van dringende noodzakelijkheid wint de Vlaamse Regering, ter uitvoering van de aan haar toegekende bevoegdheden, het advies in van de Adviescommissie voor Economische Migratie, bedoeld in artikel 19 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.”

Hoofdstuk 4. Wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Art. 20. In artikel 62ter van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, wordt de zinsnede “57quater” vervangen door de zinsnede “57quater, §1, §2 en §4, 2°”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 21. In de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt een artikel 106ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 106ter. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van deze afdeling en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”.

Art. 22. Aan artikel 107 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 6 juni 2010, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze afdeling en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 23. Artikel 120 van dezelfde wet, vervangen bij het koninklijk besluit van 28 maart 1995 en gewijzigd bij de wetten van 5 september 2001, 27 december 2005 en 27 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 120. De werkgevers kunnen bij het Vlaams Ministerie van Werk en Sociale Economie de terugbetaling verkrijgen van de uren betaald educatief verlof binnen de termijnen en overeenkomstig de overige voorwaarden en modaliteiten die ter zake door de Vlaamse Regering zijn bepaald. De Vlaamse Regering kan de terugbetaling beperken tot een forfaitair bedrag.”.

Art. 24. In artikel 124 van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 24 april 2015, wordt tussen het woord “wet” en het woord “en” de zinsnede “, met uitzondering van de bepalingen van artikel 115, 118 en 119,” ingevoegd.

Art. 25. In artikel 137bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 maart 1995, de wet van 17 mei 2007 en het decreet van 18 december 2015, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. Om de terugbetaling te verkrijgen van de uren betaald educatief verlof vermeld in artikel 120, dient de werkgever de aanvraag per schooljaar in, uiterlijk op 31 december volgend op het einde van dat schooljaar. De uren betaald educatief verlof die toegekend zijn tussen 1 september van het jaar X en 31 augustus van het jaar X+1 worden geacht deel uit te maken van hetzelfde schooljaar.”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Art. 26. Artikel 11 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, vervangen bij de wet van 6 juni 2010 en gewijzigd bij de wet van 11 februari 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 11. Het toezicht en de controle op de uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 27. Artikel 12 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"Art. 12. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt een werkgever, zijn lasthebber of een aangestelde gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro, of met een van die straffen alleen, als hij in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan:

- 1° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder dat hij een arbeidsvergunning heeft verkregen of als de buitenlandse onderdaan niet over een arbeidskaart beschikt;
- 2° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder de grenzen of de voorwaarden van de arbeidsvergunning of arbeidskaart te respecteren;
- 3° de arbeidskaart niet heeft teruggegeven aan de buitenlandse werknemer of als hij hem die arbeidskaart heeft bezorgd tegen betaling van een bedrag of tegen vergoeding in welke vorm ook.

De geldboete die opgelegd wordt met toepassing van het eerste lid, 1° tot en met 3°, wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

§2. In afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek kan de bijzondere verbeurdverklaring, die wordt opgelegd door de rechter, ook worden toegepast op de roerende goederen en op de onroerende goederen door incorporatie of door bestemming, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inbreuk op dit artikel of die gediend hebben tot of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, zelfs als die goederen niet behoren tot de eigendom van de overtreder."

Art. 28. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 12/1. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt de werkgever, zijn lasthebber of een aangestelde gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als hij in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan arbeid heeft doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De rechter kan bovendien de straffen, vermeld in artikel 12/5 en 12/6, uitspreken.

§2. In afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek kan de bijzondere verbeurdverklaring, die wordt opgelegd door de rechter, ook worden toegepast op de roerende goederen en op de onroerende goederen door incorporatie of door bestemming, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inbreuk op dit artikel of die gediend hebben tot of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, zelfs als die goederen niet behoren tot de eigendom van de overtreder."

Art. 29. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 12/2. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt de werkgever, zijn lasthebber of een aangestelde gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als hij in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan op het ogenblik van de tewerkstelling van een onderdaan van een derde land:

- 1° niet vooraf nagegaan heeft of die over een geldige verblijfsvergunning of een andere machtiging tot verblijf beschikt;
- 2° niet, ten minste voor de duur van de tewerkstelling, een afschrift of de gegevens van zijn verblijfsvergunning of van zijn andere machtiging tot verblijf beschikbaar gehouden heeft voor de bevoegde inspectiediensten.

Als de verblijfsvergunning of de andere machtiging tot verblijf die de buitenlandse onderdaan voorlegt, een vervalsing is, is de sanctie, vermeld in het eerste lid, van toepassing als de werkgever ervan op de hoogte was dat het document vervalst was.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De rechter kan bovendien de straffen, vermeld in artikel 12/5 en 12/6, uitspreken.

§2. In afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek kan de bijzondere verbeurdverklaring, die wordt opgelegd door de rechter, ook worden toegepast op de roerende goederen en op de onroerende goederen door incorporatie of door bestemming, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inbreuk op dit artikel of die gediend hebben tot of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, zelfs als die goederen niet behoren tot de eigendom van de overtreder."

Art. 30. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 12/3. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden personen gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als ze in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan:

- 1° een buitenlandse onderdaan België hebben laten binnenkomen om er te worden tewerkgesteld, of daaraan hebben bijgedragen, tenzij de buitenlandse onderdaan in het bezit is van een geldige arbeidskaart en met uitzondering van een buitenlandse onderdaan voor wie de werkgever na zijn aankomst in België een arbeidsvergunning kan verkrijgen om er te worden tewerkgesteld;
- 2° een buitenlandse onderdaan hebben beloofd, tegen betaling van welke vergoeding ook, hetzij een betrekking voor hem te zoeken, hetzij hem een betrekking te bezorgen, hetzij formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;
- 3° van een buitenlandse onderdaan een vergoeding in welke vorm ook hebben geëist of aangenomen, hetzij om voor hem een betrekking te zoeken, hetzij om hem een betrekking te bezorgen, hetzij om formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;

4° als tussenpersoon zijn opgetreden tussen een buitenlandse onderdaan en een werkgever of de autoriteiten die zijn belast met de toepassing van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan, of tussen een werkgever en diezelfde autoriteiten, waarbij daden zijn gesteld die hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de vermelde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De rechter kan bovendien de straffen, vermeld in artikel 12/5 en 12/6, uitspreken.

§2. In afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek kan de bijzondere verbeurdverklaring, die wordt opgelegd door de rechter, ook worden toegepast op de roerende goederen en op de onroerende goederen door incorporatie of door bestemming, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een inbreuk op dit artikel of die gediend hebben tot of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, zelfs als die goederen niet behoren tot de eigendom van de overtreder.”.

Art. 31. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/4. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek wordt een aannemer, buiten het kader van een keten van onderaannemers, of een intermediaire aannemer, in het kader van een dergelijke keten, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als zijn rechtstreekse onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van deze wet, pleegt.

In afwijking van het eerste lid worden de aannemer en de intermediaire aannemer niet bestraft als ze in het bezit zijn van een schriftelijke verklaring waarin hun rechtstreekse onderaannemer bevestigt dat hij geen illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt en zal tewerkstellen.

In afwijking van het tweede lid worden de aannemer en de intermediaire aannemer die in het bezit zijn van de schriftelijke verklaring bestraft als ze, voorafgaand aan de inbreuk, vermeld in het eerste lid, op de hoogte zijn van het feit dat hun rechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt. Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7, zijn.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden een hoofdaannemer en een intermediaire aannemer, in het kader van een keten van onderaannemers, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen, als hun onrechtstreekse onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van deze wet, pleegt, als ze, voorafgaand aan de door hen gepleegde inbreuk, op de hoogte zijn van het feit dat hun onrechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt. Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7 van deze wet, zijn.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

§3. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de opdrachtgever, buiten het kader van een onderaanneming, als zijn aannemer een van de inbreuken, vermeld in artikel 12/2 van deze wet, pleegt, en als de opdrachtgever, voorafgaand aan de door hem gepleegde inbreuk, op de hoogte is van het feit dat zijn aannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt. Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7 van deze wet, zijn;
- 2° de opdrachtgever, binnen het kader van een onderaanneming, als de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van deze wet, pleegt, en als de opdrachtgever, voorafgaand aan de door hem gepleegde inbreuk, op de hoogte is van het feit dat de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt. Het bewijs van dergelijke kennis kan de kennisgeving, vermeld in artikel 12/7 van deze wet, zijn.

De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 32. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/5. §1. Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/1 tot en met 12/3, kan de rechter de veroordeelde het verbod opleggen om gedurende een periode van één maand tot drie jaar, zelf of via een tussenpersoon, de onderneming of inrichting waar de inbreuk is begaan, geheel of gedeeltelijk uit te baten of er onder gelijk welke hoedanigheid ook in dienst te worden genomen.

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/1 tot en met 12/3, kan de rechter bovendien, als hij zijn beslissing ter zake met redenen omkleedt, de gehele of gedeeltelijke sluiting van de onderneming of inrichting waar de inbreuken zijn begaan, bevelen voor de duur van één maand tot drie jaar.

§2. De duur van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1, gaat in vanaf de dag waarop de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is, en, bij voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de invrijheidstelling, als die laatste niet ingetrokken wordt.

De gevolgen van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1 zullen evenwel een aanvang nemen zodra de veroordeling op tegenspraak of bij verstek definitief is.

§3. De rechter kan de straffen, vermeld in paragraaf 1, alleen opleggen als dat noodzakelijk is om de inbreuken te doen stoppen of om te voorkomen dat ze zich herhalen, op voorwaarde dat de veroordeling tot die straffen in verhouding staat tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen.

De straffen doen geen afbreuk aan de rechten van derden.

§4. Elke inbreuk op de beschikking van het vonnis of van het arrest waarbij een verbod of sluiting wordt opgelegd met toepassing van paragraaf 1, wordt met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen.”.

Art. 33. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/6. §1. Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/1 tot en met 12/3, kan de rechter, bij de veroordeling van de werkgever, voor eigen rekening of als bestuurder, lid of bediende van een of andere vennootschap, vereniging, organisatie of onderneming, die werkgever verbieden gedurende een periode van één maand tot drie jaar het voormelde beroep rechtstreeks of onrechtstreeks en in welke hoedanigheid ook uit te oefenen.

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/1 tot en met 12/3, kan de rechter bovendien, als hij zijn beslissing ter zake met redenen omkleedt, de gehele of gedeeltelijke sluiting van de onderneming of van de vestigingen van de vennootschap, vereniging, organisatie of onderneming van de veroordeelde of waarvan de veroordeelde bestuurder is, bevelen voor een duur van één maand tot drie jaar.

§2. De duur van de straf die wordt uitgesproken met toepassing van paragraaf 1, gaat in vanaf de dag waarop de veroordeelde zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is en, bij voorwaardelijke vrijlating, vanaf de dag van de invrijheidstelling, als die laatste niet ingetrokken wordt.

Ze wordt evenwel van kracht vanaf de dag waarop de veroordeling, op tegenspraak of bij verstek, definitief geworden is.

§3. De rechter kan de straffen, vermeld in paragraaf 1, alleen opleggen als dat noodzakelijk is om de inbreuken te doen stoppen of om te voorkomen dat ze zich herhalen, op voorwaarde dat de veroordeling tot die straffen in verhouding staat tot het geheel van de betrokken sociaal-economische belangen.

De straffen doen geen afbreuk aan de rechten van derden.

§4. Elke inbreuk op de beschikking van het vonnis of van het arrest waarbij een verbod of sluiting wordt opgelegd met toepassing van paragraaf 1, wordt met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen.”.

Art. 34. In dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 6 juni 2010 en 11 februari 2013, wordt een artikel 12/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/7. De sociaalrechtelijk inspecteurs kunnen de aannemers, vermeld in artikel 35/9 en 35/10 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, schriftelijk ervan op de hoogte brengen dat hun rechtstreekse of onrechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt.

De sociaalrechtelijk inspecteurs kunnen de opdrachtgevers, vermeld in artikel 35/11 van de voormelde wet, schriftelijk ervan op de hoogte brengen dat hun aannemer of onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt.

De kennisgeving, vermeld in het eerste en het tweede lid, vermeldt:

- 1° het aantal en de identiteit van de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen waarvan de inspectie heeft vastgesteld dat ze prestaties hebben geleverd in het raam van de activiteiten die de bestemming van de kennisgeving laat uitvoeren;
- 2° de identiteit en het adres van de werkgever die de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, vermeld in punt 1°, heeft tewerkgesteld;
- 3° de plaats waar de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen de prestaties, vermeld in punt 1°, hebben geleverd;
- 4° de identiteit en het adres van de bestemming van de kennisgeving.

Een afschrift van de kennisgeving wordt door de sociaal inspecteurs naar de werkgever gestuurd die de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, vermeld in het derde lid, 1°, heeft tewerkgesteld.”

Art. 35. Artikel 14 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 14. In geval van herhaling binnen vijf jaar kan de maximale straf, vermeld in artikel 12 tot en met 12/4, op het dubbele van het maximum worden gebracht.”.

Art. 36. Artikel 15 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 15. De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboetes waartoe zijn lasthebbers of aangestelden zijn veroordeeld.”.

Art. 37. Artikel 16 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 16. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in deze wet. In geval van herhaling is artikel 85 van het Strafwetboek niet van toepassing.”.

Art. 38. Artikel 17 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 6 juni 2010, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“Art. 17. De rechtsvorderingen die ontstaan uit de toepassing van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, verjaren na verloop van vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.”.

Art. 39. Artikel 19 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19. Behalve in geval van dringende noodzakelijkheid wint de Vlaamse Regering, ter uitvoering van de bevoegdheden die aan haar zijn toegekend, het advies in van de Adviescommissie voor Economische Migratie.

De Adviescommissie voor Economische Migratie wordt opgericht in de SERV. De Adviescommissie organiseert overleg over bestaande of toekomstige beleidsmaatregelen op het vlak van economische migratie.

De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en de werkingsregels van de Adviescommissie voor Economische Migratie, en kan de opdrachten ervan specificeren.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurt-diensten en -banen

Art. 40. In artikel 2 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, het laatst gewijzigd bij wet van 22 juni 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 4°, worden tussen het woord “personen” en het woord “die” de woorden “van wie de hoofdverblijfplaats in het Vlaamse Gewest gelegen is” ingevoegd;

2° aan paragraaf 2, eerste lid, worden een punt i en een punt j toegevoegd, die luiden als volgt:

- i. de onderneming verbindt zich ertoe geen werknemers en klanten direct of indirect te discrimineren als vermeld in artikel 2 van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt;
- j. de onderneming verbindt zich ertoe geen prestaties te laten verrichten in een omgeving met onaanvaardbare risico's of gevaren voor de werknemers of in een omgeving waar de werknemers het slachtoffer zouden kunnen zijn van misbruiken of discriminatoire praktijken.”;

3° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De adviescommissie, vermeld in paragraaf 2, wordt door de afdeling Toezicht en Handhaving van het Departement Werk en Sociale Economie op de hoogte gebracht van de overtredingen die aanleiding kunnen geven tot weigering of intrekking van een erkenning.”.

Art. 41. Artikel 10ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10ter. Het toezicht en de controle op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van afdeling 2 van hoofdstuk II, en de uitvoeringsbesluiten ervan, verlopen conform het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.”.

Art. 42. In artikel 10quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden de volgende personen gestraft met een strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een werknemer die tijdens zijn deeltijdse tewerkstelling een werkloosheidsuitkering, een leefloon of financiële sociale hulp krijgt, geen voorrang geven bij de aanstelling voor een voltijdse betrekking of voor een andere, al dan niet bijkomende, deeltijdse dienstbetrekking waardoor hij een nieuwe deeltijdse arbeidsregeling verkrijgt waarvan de wekelijkse arbeidsduur hoger is dan die van de deeltijdse arbeidsregeling waarin hij al werkt;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of die de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;

- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de dienstencheques niet gegroepeerd per maand waarin de prestaties effectief verricht zijn, ter betaling aan het uitgiftebedrijf bezorgen;
- 4° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 3°.”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “2° en 3°,” opgeheven.

Art. 43. Aan artikel 10quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

- “9° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de werknemer of klant niet behandelen op een respectvolle en niet-discriminerende wijze als vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, i en j.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 44. In artikel 2 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt in punt 37° tussen de zinsnede “het hoofdstuk IV,” en de zinsnede “afdeling 6” de zinsnede “afdeling 5 en” ingevoegd;
- 2° in paragraaf 1 wordt aan punt 37° de zinsnede “, met uitzondering van de bepalingen van artikel 115, 118 en 119” toegevoegd;
- 3° in paragraaf 1 wordt aan punt 40° de zinsnede “, met uitzondering van de bepalingen van paragraaf 4, derde lid, en paragraaf 10 van het voormelde artikel” toegevoegd;
- 4° in paragraaf 1 wordt in punt 42° de zinsnede “57quater” vervangen door de zinsnede “57quater, §1, §2 en §4, 2°”;
- 5° in paragraaf 1 wordt aan punt 44° de zinsnede “, met uitzondering van afdeling 2 van hoofdstuk II” toegevoegd;
- 6° in paragraaf 1 worden een punt 57° en een punt 58° toegevoegd, die luiden als volgt:
 - “57° de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
 - 58° de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen.”;
- 7° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De door de federale overheid aangewezen beëdigde ambtenaren beschikken over de bevoegdheden van sociaalrechtelijke inspecteurs wanneer zij optreden in het kader van hun opdracht tot informatie, bemiddeling en toezicht inzake de bepalingen van §1, 57° en 58°.”.

Art. 45. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, wordt een artikel 2/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2/1. Met behoud van toepassing van artikel 2 zijn de sociaalrechtelijke inspecteurs belast met de controle en het toezicht op de bepalingen van artikel 175 en artikel 175/1 van het Sociaal Strafwetboek, conform de bepalingen van artikel 23 tot en met 39 van het Sociaal Strafwetboek.”.

Art. 46. In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 juli 2010, 10 december 2010, 22 november 2013, 19 december 2014 en 24 april 2015, wordt in punt 3° een punt h) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“h) de vreemdeling die een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent.”.

Art. 47. Aan artikel 6/2, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De ambtenaar die door de Vlaamse Regering aangewezen is, kan echter, met een met redenen omklede beslissing, het tijdstip van de mededeling uitstellen voor een eenmalig hernieuwbare termijn van ten hoogste drie maanden. Die beslissing wordt opgenomen in het dossier.”.

Art. 48. In artikel 13/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden punt 1° en punt 2° opgeheven;

2° aan paragraaf 2 wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“9° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de werknemer of klant niet behandelen op een respectvolle en niet-discriminerende wijze als vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, i en j, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.”.

Art. 49. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, wordt een artikel 13/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 13/4. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen en de uitvoeringsbesluiten ervan aan een vreemdeling een administratieve geldboete opgelegd worden van 500 tot 5000 euro als hij:

- 1° een zelfstandige activiteit uitoefent zonder in het bezit te zijn van een beroepskaart;
- 2° een zelfstandige activiteit uitoefent zonder de grenzen of de voorwaarden van de beroepskaart te respecteren;
- 3° een zelfstandige activiteit uitoefent niettegenstaande de staking van de bedrijvigheid is gelast of de sluiting van de geëxploiteerde zaak is bevolen.”.

Art. 50. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, wordt een artikel 13/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/5. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kunnen voor de volgende inbreuken op de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen en de uitvoeringsbesluiten ervan de volgende personen een administratieve geldboete van 1800 euro tot 18.000 euro krijgen:

- 1° een vreemdeling die in strijd met de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan een zelfstandige activiteit uitoefent zonder toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België;
- 2° een vreemdeling die door listige kunstgrepen aan te wenden een beroepskaart onrechtmatig verkrijgt of in zijn bezit heeft;
- 3° eenieder die wetens en willens onjuiste of onvolledige verklaringen heeft afgelegd of onjuiste documenten heeft bezorgd, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden;
- 4° eenieder die wetens en willens heeft nagelaten of geweigerd om noodzakelijke verklaringen af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die hij gehouden is te verstrekken, om een beroepskaart ten onrechte te verkrijgen of te doen verkrijgen, te behouden of te doen behouden."

Art. 51. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 maart 2016, wordt een artikel 13/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/6. §1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan aan de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde voor de volgende inbreuken op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan een administratieve geldboete opgelegd worden van 500 euro tot 5000 euro als hij:

- 1° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder dat hij een arbeidsvergunning heeft verkregen, of als de buitenlandse onderdaan niet over een arbeidskaart beschikt;
- 2° een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten zonder de grenzen of de voorwaarden van de arbeidsvergunning of arbeidskaart te respecteren;
- 3° de arbeidskaart niet heeft teruggegeven aan de buitenlandse werknemer of hem die heeft bezorgd tegen betaling van een bedrag of tegen vergoeding in welke vorm ook.

§2. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro aan de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde als hij in strijd met de bepalingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan een buitenlandse onderdaan arbeid heeft doen of laten verrichten die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.

§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan aan de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde voor de volgende inbreuken op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro als hij op het ogenblik van de tewerkstelling van een onderdaan van een derde land:

- 1° niet vooraf nagegaan heeft of hij over een geldige verblijfsvergunning of een andere machtiging tot verblijf beschikt;
- 2° niet, ten minste voor de duur van de tewerkstelling, een afschrift of de gegevens van zijn verblijfsvergunning of van zijn andere machtiging tot verblijf beschikbaar gehouden heeft voor de bevoegde inspectiediensten.

§4. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro aan eenieder die:

- 1° een buitenlandse onderdaan België heeft laten binnenkomen om er te worden tewerkgesteld, of daartoe heeft bijgedragen, tenzij de buitenlandse onderdaan in het bezit is van een geldige arbeidskaart en met uitzondering van de buitenlandse onderdaan voor wie de werkgever na zijn aankomst in België een arbeidsvergunning kan verkrijgen om er te worden tewerkgesteld;
- 2° een buitenlandse onderdaan heeft beloofd, tegen betaling van welke vergoeding ook, hetzij een betrekking voor hem te zoeken, hetzij hem een betrekking te bezorgen, hetzij formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;
- 3° van een buitenlandse onderdaan een vergoeding in welke vorm ook heeft geëist of aangenomen, hetzij om voor hem een betrekking te zoeken, hetzij om hem een betrekking te bezorgen, hetzij om formaliteiten te vervullen voor zijn tewerkstelling in België;
- 4° als tussenpersoon is opgetreden tussen een buitenlandse onderdaan en een werkgever of de autoriteiten die zijn belast met de toepassing van deze wet of de uitvoeringsbesluiten ervan, of tussen een werkgever en diezelfde autoriteiten, waarbij daden zijn gesteld die hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de vermelde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen.

§5. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten ervan, een administratieve geldboete opgelegd worden van 1800 euro tot 18.000 euro aan:

- 1° een aannemer, buiten het kader van een keten van onderaannemers, of een intermediaire aannemer, in het kader van een dergelijke keten, als hun rechtstreekse onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van de voormelde wet, pleegt;
- 2° een hoofdaannemer en intermediaire aannemer, in het kader van een keten van onderaannemers, als hun onrechtstreekse onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van de voormelde wet, pleegt, als ze, voorafgaand aan de door hen gepleegde inbreuk, op de hoogte zijn van het feit dat hun onrechtstreekse onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt;

- 3° de opdrachtgever, buiten het kader van een onderaanneming, als zijn aannemer een van de inbreuken, vermeld in artikel 12/2 van de voormelde wet, pleegt, als de opdrachtgever, voorafgaand aan de door hem gepleegde inbreuk, op de hoogte is van het feit dat zijn aannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt;
- 4° de opdrachtgever, binnen het kader van een onderaanneming, als de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een inbreuk als vermeld in artikel 12/2 van de voormelde wet, pleegt, als de opdrachtgever, voorafgaand aan de door hem gepleegde inbreuk, op de hoogte is van het feit dat de na zijn aannemer rechtstreeks of onrechtstreeks komende onderaannemer een of meer illegaal verblijvende onderdanen van derde landen tewerkstelt.”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”

Art. 52. Aan artikel 5, §1, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 23 november 2012, 12 juli 2013, 24 april 2015 en 4 maart 2016, wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

- “9° met betrekking tot jongeren die niet ingeschreven zijn als werkzoekende, heeft de VDAB de taak om te voorzien in een passend aanbod voor jongeren die voldoen aan de volgende voorwaarden:
- a) ze zijn jonger dan 25 jaar;
 - b) ze hebben het onderwijs verlaten en beschikken niet over een diploma of getuigschrift;
 - c) ze volgen geen opleiding;
 - d) ze verrichten geen beroepsarbeid of zelfstandige activiteit.

De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de raad van bestuur, wat onder passend aanbod en diploma of getuigschrift moet worden verstaan.”.

Art. 53. In artikel 14, derde lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “drie” vervangen door het woord “twee”.

Hoofdstuk 10. Wijziging van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités

Art. 54. Artikel 31 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités wordt opgeheven.

Hoofdstuk 11. Wijziging van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010

Art. 55. Artikel 175 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010, gewijzigd bij de wet van 11 februari 2013, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 12. Inwerkingtreding

Art. 56. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2017, met uitzondering van artikel 54, dat in werking treedt op 1 september 2016.

Brussel, 28 oktober 2016.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS